

PARTIJPROGRAMMA “DE VRIJE GELIJKE COALITIE”

Auteur(s): Emile Michel Hobo

Laatste herziening: 13 maart 2019

INHOUDSOPGAVE

Inleiding	3
Bestuur en wetgeving	4
Democratie	5
Actieplan democratie	5
Adel en het koninklijk huis	6
Parlement op afroep	6
Stemgerechtigden en meerderheidsbepaling	7
Seculiere staat	7
Sociaal of liberaal	8
Wet en regelgeving	9
Wapenrecht	9
Ontslagrecht	10
Banken	10
Werkloosheid	10
Ruilhandel en monetair systeem	12
Loon en (inkomsten)belasting	12
Loon en ondernemerschap	13
Rechten, plichten en kansen	13
Vervangen staatshuwelijk door een samenlevingscontract	14
Afschaffing erfrecht	14
Afschaffen volmacht mediawet van de Minister	15
Afschaffen mediaverbod voor sociale & culturele zaken	16
Kunst en mensenrechten	16
Rampenbestrijding	16
Verscherping wetgeving tatoeëerders	17
Regulering online verkoop en aankoop cosmetische middelen	18
Verbod genitale verminking	18
Sekswerkers	18
Vrije dagen	19

Vuurwerk.....	19
Patentrecht	20
Wetboek richtlijnen.....	21
Afschaffen zomertijd.....	21
Communicatie.....	21
Authentieke boodschap.....	22
Geloofsberaad.....	22
Onderwijs	23
Wederkeer klassiek vakwerk.....	24
Wetenschappelijke samenwerking verschillende denkwijzen	25
Centrale registratie diploma's	26
Tegen het idee van de ideale mens	26
Zorg.....	26
Zorg kennissysteem	28
Afschaffen GZ-kwalificatie psychologen	28
Orgaandonoren	29
Geboortebeperving bij kwetsbaren	29
Kwaliteitsverhoging BH's	30
Politie en justitie	30
Kleding opsporingsbevoegden en wapenschild met barcode.....	31
Publiek strafblad en inzagerecht politiedossier	32
Boevenpas.....	34
Publieke criminalisering groeperingen	34
Stoppen valse aangiftes politie.....	35
Verplichte begeleiding reclassering.....	35
Warm houden koude zaken	35
Verplichte basis-autopsie bij overlijden.....	36
Procesrecht	36
Internationaal Strafhof.....	37
Vereenvoudiging strafrecht.....	37
Verjaring.....	40
Strafrechtelijke preventie.....	40
Recht op een eerlijk proces	41
Ne bis in idem en procedurefouten.....	42
Vonnis, diagnose en acceptatie.....	42
Doodstraf.....	42
Dood en strafrecht	43
Vrijwillige donatie DNA	43
Terroristen maatschappelijke begeleiding bieden in Nederland.....	43
Belastingontduiking.....	44
Strafrechtelijke en psychiatrische inrichtingen.....	44
Psychische stoornissen en vrijheid.....	46
Praktische maatregelen psychiatrie.....	46
Pieter Baan Ambulant.....	47

Leger	47
Correcte oorlogsvoering.....	47
Milieu, ruimtelijke ordening, dier en landbouw	48
Opruimen oceanen	48
Continentaal lokale fabricage	49
Bruggen over het spoor i.p.v. spoorwegovergangen	49
Naamgeving verkeerspunten en gebouwen	50
Vegetariërs en veganisme	50
Stadsmuur	50
Kunst, cultuur en sport	51
Nederlandse taal.....	51
Correcte aanspreekvormen	52
Journalistiek.....	52
Verbod realiteitsmedia met destructief oogmerk.....	53
Automatisering	53
IT systemen voor politie, justitie en leger	54
Internetveiligheid	55
Inperking fraudegevoeligheid	56
Stimuleren Internet bewustzijn	56
Buitenlandpolitiek	57
Europa	57
Grenscontroles.....	57
Immigratie en remigratie.....	58
Tweetalige integratiecursussen.....	58
Ontwikkelingssamenwerking en goede doelen	59

INLEIDING

De Vrije Gelijke Coalitie (VGC) staat voor gelijke rechten, plichten en kansen voor iedereen in Nederland, waarbij deze een ruime invulling geeft aan de bepalingen van het Europese Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM), waarbij ook de dieren, de natuur en het milieu gerespecteerd dienen te worden.

VGC gaat uit van het democratische basisprincipe van Nederland, waarbij een verhoudingsgewijze vertegenwoordiging wordt geleverd in termen van het aantal stemmen dat een partij krijgt, vertaald naar een representatief aantal zetels.

Het doel is om als spin in het web te dienen, tussen alle bevolkingsgroepen, waarbij elke groep contextueel zijn eigen vrijheid mag beleven en belijden.

Om dit te bereiken wil VGC al het goede van alle denkbare politieke systemen met elkaar verenigen en al het slechte elimineren. VGC is dus voor een gewogen representatie van alle meningen, maar ziet diens mening als losstaande mening van alle andere meningen.

VGC houdt vast aan diens standpunten. Op basis van deze standpunten en deze standpunten alleen werkt VGC samen met verschillende schakeringen van andere partijen.

Het is niet zo dat als er kritiek wordt geleverd op het programma, dat niemand hier naar luistert. Als VGC het fout heeft, dan is VGC de eerste die hier naar luistert en de mening

bijstelt. Het moet echter wel duidelijk aangetoond worden, middels stelling, argumenten en onderbouwing.

VGC sluit dus geen compromissen. Mensen die op VGC stemmen krijgen waar ze op gestemd hebben en zien hun mening dus niet verdampen.

Boven alles respecteert VGC de scheiding van de drie machten. VGC houdt zich enkel bezig met de regelgeving en algemene berichtgeving binnen het land, met als doel alle bevolkingsgroepen nader tot elkaar te brengen en te verenigen als één volk.

Ook onderhoudt VGC zo goed mogelijk de contacten in het buitenland en is VGC ervoor om de mensenrechten in het buitenland te stimuleren en te bewaken, zonder buitenlandse gebieden te koloniseren.

Tot slot stelt VGC vast dat het nodig is om de eigen binnenlandse problemen eerst op te lossen, willen mensen ook actief naar de rest van de wereld kunnen kijken. VGC hanteert dus een strikt „Een beter milieu begint bij jezelf”-beleid. VGC lost, mits er genoeg op VGC gestemd wordt, eerst de problemen op binnen Nederland, in samenspraak met Europa en de rest van de wereld. Dan pas kijkt VGC verder naar problemen in het buitenland, mits er eerder geen directe dreiging is.

BESTUUR EN WETGEVING

VGC staat voor een democratisch gekozen bestuur van Nederland met een democratisch wetsbestel.

Dit houdt in dat VGC voor een democratisch gekozen eerste en tweede kamer is, alsmede andere bestuurslagen zoals bijvoorbeeld de waterschapsverkiezingen, waarvoor verschillende politieke partijen (kunnen) bestaan. Al deze bestuurslagen dienen een vertegenwoordiging te vormen van de complete bevolking en de samenstelling van die bevolking.

VGC is tegen een twee-partijstelsel. Een volksvertegenwoordiging fungeert als een collectief bewustzijn. Bij een twee-partijstelsel is er te weinig sprake van onderlinge controle en emotie-regulatie, wat letterlijk leidt tot een bi-polaire overheid. Dit is niet gezond.

Daarnaast is VGC voor gekozen bevelhebbers: burgemeesters, graven (gravinnen) en koning(in). Een burgemeester is centraal aanspreekpunt van een stad of dorp. Een graaf is centraal aanspreekpunt voor een provincie. Een koning is centraal aanspreekpunt voor een land.

De gekozen bevelhebbers hebben allen de bevoegdheid om op hun bestuursniveau een handtekening te weigeren onder een beleidsvoorstel. De koning kan als dusdanig ook wetsvoorstellen weigeren. Op deze manier moet er een balans ontstaan tussen het parlement en de bevelhebber.

Een burgemeester mag die functie net zo vaak vervullen als deze gekozen wordt. Een graaf mag per provincie maximaal twee termijnen vervullen. Een koning mag zijn functie maximaal twee termijnen vervullen.

Een koning dient minimaal 30 jaar oud te zijn. Anders zijn ze te oorlogszuchtig. (VGC verwacht dat er impliciet een *cursus honorum* ontstaat, waarbij bevelhebbers eerst burgemeester, dan graaf en dan koning worden, maar verplicht dit niet.)

Een termijn wordt voor alle verkiezingen vastgesteld als vier jaar, mits deze niet korter is door noodzakelijke tussentijdse verkiezingen.

Qua bestuur is VGC voor een prestatienorm, waarbij wettelijk vast wordt gelegd, voorbij welk punt niet meer bezuinigd mag worden in termen van de sociale voorzieningen. Ook dienen wetenschappelijke richtlijnen vastgelegd te worden, om de prestatie van het land en de bevolking te meten, alsmede de maximaal gewenste uitgaven.

Voor wat betreft wetten geldt dat 60% of meer van de stemgerechtigden voor een wet moet zijn wil deze aangenomen worden, om contextuele vrijheden te garanderen. Een wet voor wat betreft individuele voorkeuren hoort niet óf dit óf dat te zijn, maar onder deze omstandigheden dit én onder deze dat.

DEMOCRATIE

De wetten dienen democratisch opgesteld te worden, omdat de meerderheid van de mensen gelijk heeft. De toepassing van de wetten dient wetenschappelijk te gebeuren, waarbij dus inderdaad aan waarheidsvinding gedaan wordt. Qua toepassing van de wet hebben tijdelijke emoties vaak ongelijk.

Er mag nooit afgeweken worden van dit democratische systeem. Als een wet niet goedgekeurd is door de Tweede Kamer, de Eerste Kamer en de Koning(in), dan is de wet geen wet. Als dusdanig hoort er ook de ruimte te zijn om een volmacht motie van wantrouwen uit te spreken, dat als een bewindvoerder iets doet dat tegen de wet is, dat deze direct afgezet wordt. Wetsvoorstellen vallen hier natuurlijk niet onder.

Officieel is nu de wet dat iedereen aangifte mag doen van alle strafbare feiten.

VGC hekelt het beleid dat alleen het slachtoffer aangifte mag doen, als deze ook nog eens over voldoende bewijs beschikt en de druk van de politie weet te weerstaan. Iemand die vermoord is kan geen aangifte doen en aangifte doen van verkrachting voelt niet als een bevrijding. Aangifte doen van een verkrachting kan voor het slachtoffer als een extra trauma ervaren worden, zeker als hier niet correct mee omgegaan wordt. Dit laatste moet dus voorkomen worden.

De Minister die verantwoordelijk is voor dit beleid had met een motie van wantrouwen geschrapt moeten worden, omdat deze het democratische bestel van Nederland negeert, maar dit is dus niet gebeurd. Hier moet verandering in komen.

VGC is ook voor een opkomstplicht van gekozen leden van de kamers bij vergaderingen. Stemmingen worden dan nooit door een fractie in zijn geheel uitgebracht, maar altijd individueel middels een stemknop. Formeel mag een fractie een fractievoorzitter instellen, maar ieder individu heeft als volksvertegenwoordiger ook het recht diens mening te uiten.

Als een fractielid afwezig is wegens ziekte of onoverkomelijke omstandigheden, zal een ander lid van diens partij als meest redelijke alternatief waar moeten nemen voor dat fractielid.

Voor de rest hoort iedereen naar het eigen ideaal te kunnen leven, zonder dit ideaal aan anderen op te leggen en andere mensen te schaden. Iedere persoon is anders en heeft andere behoeften. Dit is onder andere terug te zien in het onderscheid van de klassieke mentaliteit van de jager verzamelaar en de boer. Dit dienen we dus ook te respecteren.

ACTIEPLAN DEMOCRATIE

We hebben officieel in Nederland een semi-democratisch politiek bestel, maar het belangrijkste deel, de democratie, wordt niet gewaardeerd en nageleefd door diegenen die verantwoordelijke posities bekleden. Dit moet veranderen. Iedereen die een psychiatrische

stoornis heeft of een strafblad of die aantoonbaar breekt met de wet dient geweerd te worden uit enige vorm van verantwoordelijke positie.

VGC is ervoor dat eerst wetenschappelijk, middels waarheidsvinding en wetenschappelijk erkend bewijs zoals videomateriaal, vastgesteld wordt wie er überhaupt psychiatrische diagnoses uit mogen spreken. Psychologen en psychiaters mogen zelf als ze een psychiatrische stoornis hebben of het idee hebben dat ze meer dan een zorgfunctie hebben, zoals dat ze ook recht mogen spreken, hun werk wat VGC betreft niet meer uitvoeren.

Zodra alle psychologen en psychiaters die afwijken van de wetenschappelijke standaarden op deze manier geweerd zijn, is het de bedoeling dat alle mensen die voor de politie en justitie werken volledig getest worden. Ook hier dienen mensen die om wat voor reden dan ook van het systeem afwijken geweerd te worden, inclusief rechters (burgers met rechtsbevoegdheid), aanklagers (burgers met onderzoeksbevoegdheid) en andere burgers werkzaam voor het rechtswezen.

Daarna volgt op een zelfde wijze het leger en de overheid. Iedereen die binnen het sociale bestel wil werken moet in principe mentaal in order zijn en geen strafblad hebben. Dit geldt in algemene zin voor de zorg, veiligheid, onderwijs en infrastructuur waarborgende burgers. Als je niet met de verantwoordelijkheid om kan gaan, doe je er verstandig aan een niet-verantwoordelijk bestaan te leven, waarbij je mensen die de verantwoordelijkheid aankunnen de ruimte biedt om deze verantwoordelijkheid te nemen.

Op deze manier is er ook geen diversiteitsbeleid nodig, omdat de diversiteit automatisch gehandhaafd wordt. Een diversiteitsbeleid houdt feitelijk in dat je de gevolgen bestrijdt, terwijl je feitelijk de oorzaken, geestesstoornissen, aan moet pakken. Xenofobie is bijvoorbeeld niet normaal, maar een waan of een dwangstoornis.

ADEL EN HET KONINKLIJK HUIS

VGC vindt het klassieke principe van de adel en het koninklijk huis heel mooi en vindt dat dit als traditie behouden moet blijven, alleen niet als onderdeel van het bestuur. Je kan nu eenmaal niet garanderen op basis van erfplicht of -recht dat je nazaten zich netjes gedragen.

VGC moet de adel en het koninklijk huis dus ook vragen zich te verenigen in een vereniging. VGC begrijpt dat de onderlinge samenhang van verschillende groeperingen, ongeacht welk gezamenlijk doel of welke achtergrond je hanteert, voor onderlinge steun kan helpen. Dit respecteert VGC ook. Iedereen heeft het verenigingsrecht.

VGC vindt het een groot sociaal-cultureel onderdeel van het Nederlands erfgoed dat behouden moet blijven, maar als rechtsstaat kunnen we de adel en het koninklijk huis niet honoreren, omdat ze in functie helaas enkel ceremonieel op kunnen treden.

Door het koninklijk huis binnen het Nederlands recht af te schaffen en voor een gekozen koning(in) te gaan, moderniseren en emanciperen we deze. Dit houdt in dat deze volledige rechtsbevoegdheid krijgt op landelijk niveau, vergelijkbaar met een burgemeester op lokaal niveau, inclusief vrijheid van meningsuiting.

VGC is er dus ook niet tegen dat Willem-Alexander zich verkiesbaar stelt en gekozen wordt als koning.

PARLEMENT OP AFROEP

Het is niet moeilijk en dus ook niet onmogelijk om de regels snel en efficiënt op te stellen door gebruik te maken van verschillende disciplines van sociale psychologie en regelgeving, maar ook informatiesystemen. Het wetboek is een informatiesysteem en hoe je regels

efficiënt opschrijft is uitgebreid bestudeerd binnen de technische informatica, meer specifiek *software engineering*.

Het doel van de staat is uiteindelijk, als alles eenmaal op orde is, om gewoon de administratie te doen. Als het niet kapot is, waarom zou je het dan repareren?

Het volk heeft recht op een parlement, maar als alles op orde is, dan wil je niet een parlement dat alles verandert. Als dusdanig kunnen mensen middels een permanent lopend referendum wat VGC betreft zelf aangeven of er een parlement nodig is of dat het voldoende is om de administratie te doen.

Zodra 60% of meer van de stemgerechtigden ingesteld hebben middels hun digitale dossier en voorkeuren van de overheid, dat er een parlement dient te komen, dienen er zo snel mogelijk verkiezingen georganiseerd te worden. Als het overgrote deel van het volk het echter voldoende vindt dat enkel de administratie gedaan wordt, dan is dit een goede bezuiniging en hoeven we dus geen parlement te organiseren.

STEMGERECHTIGDEN EN MEERDERHEIDSBEPALING

Alle inwoners van Nederland met een Nederlands paspoort die in Nederland ingeschreven staan als woon- en verblijfplaats hebben vanaf het achttiende levensjaar recht om te stemmen. Hierbij dient altijd het minimum van 60% van de stemgerechtigden behaald worden om een wijziging door te voeren.

De reden dat 60% de drempel is en niet die ene stem bovenop de 50% is omdat wetten genuanceerd vormgegeven moeten worden, rekening houdend met de verschillende mogelijke contexten waarbinnen ze gelden. Ieder individu hoort individueel richting te kunnen bepalen voor het eigen leven. Dit hoort middels contextueel correcte wetten geregeld te worden in het wetboek.

SECULIERE STAAT

Alle wetten in Nederland worden „bij gratie van God” gewijzigd, terwijl in de Nederlandse wet staat dat we vrijheid horen te hebben van geloofsovertuiging. Wetswijzigingen moeten conform de Nederlandse wet, uit respect voor de vrijheid van geloofsovertuiging, voortaan in neutrale termen geformuleerd worden, zonder referentie naar geloofsovertuiging. Dit is dus een puur ambtelijke aangelegenheid.

Hiervoor kan een standaardprocédé gehanteerd worden: je vinkt aan of het een nieuwe wet, het afschaffen van een oude wet, of het wijzigen van een bestaande wet betreft. Je noteert het bijbehorende nummer van het oude, dan wel nieuwe wetsartikel. Dan formuleer je in zo eenvoudig mogelijke taal, wat de eventuele nieuwe of gewijzigde wet inhoudt, en dus na goedkeuring is. Hiervoor dient een ondertekend voorstel bijgevoegd te worden, enkel inhoudelijk voor wat betreft wat het voorstel inhoudt, zonder referentie naar geloofsovertuiging.

Bij goedkeuring door de Tweede Kamer, ondertekent de voorzitter van de Tweede Kamer, met indicatie van hoeveel stemmen er voor, tegen en neutraal t.o.v. het voorstel zijn, het voorstel. Eender een ondertekening door de Eerste Kamer en het hoofd van de staat in de vorm van de Koning(in).

In de praktijk houdt dit in dat VGC staat voor een seculiere staat met als doel het versterken van de samenleving met respect voor het individuele geloof, waarbij dit geloof enkel op jezelf betrekking mag hebben in hoe jij leeft, met respect voor alle geloven en

vrijheden van de mensen om je heen. Niemand onderdrukt iemand. In Nederland zijn we allemaal vrij.

Wat dat betreft hebben we naast een bestemmingsplan voor vastgoed en locaties wel ook een sociaal bestemmingsplan nodig. De uitdaging wordt dit op te stellen, zodat we elkaar de ruimte gunnen, maar ook elkaars ruimte respecteren.

SOCIAAL OF LIBERAAL

VGC is voor een strikte scheiding naar functie in termen van rechten, plichten en kansen. Voor zover niet in overvloed aanwezig, dienen alle basisbehoeften door de staat voorzien te worden. Alles dat sociaal is, dient dus bij voorkeur sociaal geregeld te worden. Alles dat liberaal is, dient aan de vrije markt gelaten te worden.

Sommige sociale zaken, zoals bijvoorbeeld eten, zijn in een dusdanige overvloed aanwezig, dat ook deze basisbehoeften liberaal aangeboden kunnen worden. Enkel in tijden van schaarste zal er met rantsoenering en eerlijke verdeling gewerkt moeten worden.

VGC is er wat dat betreft ook voor, dat voer-, vaar- en vliegtuigen die door overheidsinstanties worden gebruikt, door overheidsinstanties worden ontworpen en gebouwd. VGC is er dus voor dat bijvoorbeeld Fokker wordt gedeprivatiseerd om aan deze sociale vraag te voldoen.

Het is niet de bedoeling dat sociale bedrijven voor liberale doeleinden gaan produceren. Dat VGC Fokker wil deprivatiseren houdt in, dat Fokker niet langer commerciële vliegtuigen mag bouwen. Ze mogen dan enkel ontwerpen en bouwen voor de sociale markt.

Alles dat sociaal geregeld wordt, dient middels de belasting betaald te worden. Iedereen betaalt hier dus aan mee.

En voor sociale én voor liberale middelen gelden kwaliteitseisen, in dat de veiligheid en de gezondheid van de gebruikers niet in het geding mogen komen. Voedsel, ook als het liberaal aangeboden wordt, mag bijvoorbeeld niet over datum zijn.

VGC is dus tegen de noodzaak van een zorgverzekering, rechtsbijstandsverzekering, enzovoorts. Basis sociale rechten horen via de belasting betaald te worden, mits de sociale voorzieningen niet in een dusdanige overvloed aanwezig zijn dat mensen vrij zijn om te kiezen.

Alle rechtsbijstand wordt gesubsidieerd. Dit draagt bij aan gelijke rechten, plichten en kansen.

Alle processen worden door de staat betaald, mits er niet abusievelijk gebruik wordt gemaakt van het procesrecht. Alleen als aangetoond kan worden dat iemand met de volste overtuiging van het tegengestelde dat deze beweert toch een proces begint, kunnen dus de juridische en onderzoekskosten op deze persoon verhaald worden.

Ook is VGC voor het deprivatiseren van alle facetten van de Nederlandse spoorwegen. Deze zijn qua aandelen toch al grotendeels in handen van de staat. Naast dat het privatiseren dus mislukt is, is het openbaar vervoer een sociale voorziening, waarbij op het spoor geen concurrentie mogelijk is. (In en uit-checken bij verschillende vervoerders levert ook alleen maar problemen op.)

VGC merkt op dat het wel kan voorkomen dat liberale bedrijven door de overheid geleid worden, maar enkel gedurende korte periodes na een oorlog of andersoortige crisis. Deze bedrijven moeten ook zo snel mogelijk weer in publieke handen komen.

WET EN REGELGEVING

VGC is voor eenduidige wet en regelgeving, die geldt voor iedereen, zonder uitzondering. VGC is tegen constructies zoals het gedoogbeleid, omdat dit het voorbeeld geeft dat het oké is om met de wet te breken.

VGC is dan weer voor een legalisering en regulering van softdrugs. Er dienen duidelijke wettelijke normen opgesteld te worden wat nog softdrugs betreft en wat harddrugs zijn. Hier dient ook op gecontroleerd te worden.

Zoals het nu is worden er vaak harddrugs in de vorm van wiet met toevoegingen aangeboden, waarbij de koper denkt softdrugs te krijgen. Dit gaat dusdanig ver dat mensen er psychotisch van worden en in het psychiatrisch ziekenhuis terecht komen. Dit kan niet de bedoeling zijn.

Wiet mag geen toevoegingen bevatten en dient niet te sterk te zijn. Dit dient nader wetenschappelijk onderzocht en vastgesteld te worden, in termen van de wenselijke maximale hoeveelheid werkzame stof per gram wiet.

Zoals elders aangegeven, is de wet van toepassing op iedereen. VGC is tegen onschendbaarheid. Ieder persoon heeft verantwoordelijkheid de wet te respecteren en te dienen, met de middelen die de wet ter beschikking stelt.

Gezagsdragers worden door VGC meer als mensen zien die hun werk verantwoordelijk uitvoeren, maar iedereen geniet een zelfde bescherming door de wet. Als een gezagsdrager wordt aangevallen of zelf de wet breekt dient dit zwaar bestraft te worden, maar bij andere burgers moet dit net zo goed. Iedereen wordt dus zwaar bestraft. De wet is de wet.

VGC is ook tegen onomkeerbare straffen zoals de doodstraf of, ook immer populair, het castreren van pedofielen. Als iemand beschuldigd wordt van pedofilie en diens computer is gehackt, waarbij kinderporno op diens computer is gezet, moet deze dus niet onomkeerbaar gecastreerd worden.

Mensen horen altijd het recht te hebben het bewijsmateriaal te bestuderen en te procederen.

VGC is voor het behoud van levenslange gevangenisstraffen, dien ten verstande dat gevangenen vanaf het begin af aan het recht hebben om aan reïntegratietrajecten en (systeem)therapie deel te nemen. Dergelijke trajecten dragen bij op een verhoogde kans op gratie, maar een gevangene hoort zichzelf dus wel te bewijzen.

VGC is voor het verhogen van de maximumstraf voor stalking naar ten minste 4 en bij voorkeur 8 jaar, zodat stalkers ook direct een TBS-maatregel opgelegd kunnen krijgen.

WAPENRECHT

Mensen horen ook in Nederland gewoon een vuurwapen te kunnen dragen. Hiervoor dienen ze wel een opleiding te volgen en ze moeten thuis het wapen in een wapenkluis opbergen of je draagt het wapen in een holster. Zonder vergunning geen wapen. Je moet ook op je geestelijke gezondheid getest worden. Feitelijk wordt dus je achtergrond gecontroleerd.

Mensen met een geestesstoornis, ook zonder eerder bekende psychiatrische geschiedenis, of met een strafblad, mogen dus geen wapen dragen. Met als kanttekening dat mensen van tevoren onderzocht moeten worden, is VGC voor het overnemen van de Canadese wapenwetgeving. Hieraan voegen we toe, dat ook als je wapen in een afgesloten ruimte in je auto ligt, dat deze dan ook in een op slot gedane kluis moet liggen. Dan heb je dus ter aanvulling ook een kluis in je auto.

Vanwege het stelselmatige falen van de politie en de cultuur van groepsvorming in Nederland, met stelselmatige intimidatie van individuen tot gevolg, komen de rechten van het individu teveel in het geding. Individuen horen zich te kunnen verdedigen. Canada laat zien dat het ook zonder ongelukken kan, je hoeft enkel voor juiste wet- en regelgeving te zorgen.

Op zich moet VGC ook noteren dat de wapenwetgeving in Nederland feitelijk niet op orde is en liberaler dan die van Canada, in dat gestoorde individuen zonder bekende voorgeschiedenis ook een wapen kunnen dragen, als ze maar lid worden van de vereniging. Zolang ze dan maar een kluis kopen voor hun wapen en een kluis voor hun munitie, kunnen ze die vervolgens als bijzettafeltje gebruiken om hun wapens en munitie te etaleren, in plaats van ze hierin op te bergen.

Het is bij VGC niet bekend dat er ook wapenwetgeving is die aangeeft hoe er veilig met een wapen omgegaan moet worden. Deze wetgeving moet er wel officieel komen.

ONTSLAGRECHT

VGC is van mening dat iedereen ontslagen moet kunnen worden en dat dus niemand voor het leven wordt aangesteld. Ook bijvoorbeeld rechters kunnen dan dus ontslagen worden. Iedereen heeft recht op een uitkering en dient rekening te houden met het risico dat je ontslagen kan worden.

VGC is ervoor dat iedereen altijd ontslagen kan worden als dat nodig is. Het is ieders eigen verantwoordelijkheid om een zekere mate van sociale zekerheid op te bouwen, voorbij de basis sociale zekerheid die de staat levert.

BANKEN

Het staat mensen vrij om een liberale onderneming op te zetten zoals een bank, maar deze moet wel transparant zijn in hoe deze werkt. Het risico van je geld stallen bij een dergelijke bank is dat de bank omvalt en dat je je geld kwijt bent. Kwijt is dan kwijt.

Mensen dienen ook een sociaal alternatief te hebben.

VGC vindt dat iedere burger ook een bankrekening bij de staat hoort te krijgen. Deze bankrekening kost je bij een over het jaar genomen gemiddeld vermogen gelijk aan of boven de €1000,00 op de bankrekening €5,00 per jaar. Je kan niet rood staan. Je krijgt geen rente. Het is puur een plek om je geld te stallen. De bankrekening wordt gekoppeld aan je Burger Service Nummer (BSN). Deze bank kan niet omvallen en wordt gegarandeerd door de staat.

WERKLOOSHEID

Als richtlijn dient de overheid er rekening mee te houden, dat er in een land altijd (afgerond) ten minste 3% werkloosheid is. Als het land optimaal draait, dan is dit het nominale werkloosheidspercentage. Bij een werkloosheid van 3% erkent het bestuur dus dat er geen werkloosheidsprobleem is.

Ook dient de overheid er rekening mee te houden dat in principe alle werklozen aan het werk willen. De overheid erkent dat als je alle mensen die niet aan het werk kunnen wegens een fysieke of mentale handicap optelt bij de mensen die niet aan het werk willen, dat dit slechts 1,5% van de beroepsbevolking betreft.

Voor wat betreft deze 1,5% richt de overheid zich met name op de basis sociale voorzieningen, alsmede de zogenaamde „brood en spelen”. We richten ons wat dat betreft op een minimale overheidsbemoediging.

Voor de mensen die zeggen dat werkschuwe mensen toch aan het werk moeten: het is duurder om ze achter de vodden te zitten, dan om ze gewoon een uitkering te geven. Ze produceren toch bijna niets en kosten bedrijven, sociaal of liberaal, dan toch alleen maar geld. Als liberaal betaal ik dan liever belasting, dan dat ik ze op de werkvloer moet dulden.

Die mensen die aan het werk willen, worden begeleid naar passend werk, waarbij rekening wordt gehouden met de wensen en mogelijkheden van deze mensen. Passend werk is maatwerk. Vragen mensen bijvoorbeeld om hulp of een psychologische keuring om vast te stellen wat de grenzen en mogelijkheden zijn in termen van werkzaamheden, dan is de overheid verplicht hier gehoor aan te geven.

Iedereen heeft recht op een uitkering bij werkloosheid, mits het eigen kapitaal niet afdoende is om in het onderhoud te voorzien. Iedereen krijgt dezelfde uitkering, onafhankelijk van het arbeidsverleden, omdat iedereen even graag wil bijdragen. Die mensen die ervoor kiezen om niet bij te dragen respecteren wij ook als dusdanig, dat we deze ook liever niet op de werkvloer zien. Deze krijgen dus ook gewoon een uitkering.

Omdat iedereen dezelfde uitkering krijgt, staat VGC dus ook voor het afschaffen van regelingen zoals de wachtgeldregeling.

Qua uitkering ontvangen mensen die geen vaste inkomsten hebben en die daarbij niet in hun eigen onderhoud kunnen voorzien 35% van het sociale minimum, namelijk €12.250 per jaar. Omdat de veiligheid, gezondheidszorg en onderwijs gratis geregeld worden vanuit de belastingpot, is het niet noodzakelijk tot verdere aanvullende toelages te komen. Huisvesting wordt waar nodig ook sociaal geregeld, zonder dat er huur betaald hoeft te worden.

Het staat mensen vrij om vanuit de uitkering onderwijs te volgen. (Doen ze te lang over het onderwijs, dan lopen ze wel het risico van school getrap te worden. Motivatie is belangrijk, maar er dient ook rekening gehouden te worden met omstandigheden.)

Ook is VGC dus voor het afschaffen van de participatiewet en een toevoeging aan de grondwet, dat dwangarbeid verboden is, waarbij elke andere wet aan de grondwetten getoetst moet worden.

VGC is ervoor dat onderzocht wordt of het mogelijk is een gelijke arbeidsverdeling te introduceren, waarbij bij het centraal geregelde arbeidsbureau mensen naar capaciteiten geïndexeerd en ingedeeld worden. Doel is, dat iedereen gelijke rechten, plichten en kansen krijgt en dat het werk zo eerlijk mogelijk verdeeld wordt.

Mensen zou je dan mogelijk kunnen vergelijken met gespecialiseerde processoren in een groter systeem. Mogelijk dat je modellen vanuit de technische informatica qua parallelle processen kan toepassen op het volk. Als dit mogelijk is, dan is het misschien zelfs mogelijk om de gemiddelde werkloosheid terug te dringen beneden de (afgerond) 3% tot $\pm 1,5\%$.

Dit houdt in dat mensen flexibeler moeten worden in termen van wanneer ze met vakantie gaan. Wanneer je vroeger werkloos was, ga je nu dus met vakantie. Het is belangrijk om het gehele werkende en lerende gezin qua werkperioden en rustperioden te indexeren. Het uiteindelijke resultaat is dan feitelijk: ontspannener werken en meer genieten.

Ook voor wat betreft ziekte, waarbij iemand dus niet mee kan draaien in het werk- en leerproces, zijn oplossingen bedacht binnen de technische informatica, voor wanneer een processor feitelijk uitvalt. Dit kan geïmplementeerd worden om een flexibeler leer-werkschema af te leiden.

RUILHANDEL EN MONETAIR SYSTEEM

Sommige mensen geven er de voorkeur ruilhandel te drijven in plaats van een onderdeel te vormen van het monetaire systeem. Dit mag, onder voorwaarden. Goederen die sociaal geproduceerd worden, moeten sociaal ingezet worden. Goederen die liberaal geproduceerd worden moeten liberaal verhandeld worden.

Voor ruilhandel is het toegestaan om gebruik te maken van liberale middelen, die doorgegeven mogen worden naar gelang iemands functie vereist dat die beschikking heeft over deze middelen. Het is niet toegestaan om ruilhandel te drijven met liberale middelen als (verdekt) einddoel. Dus wat je verhandelt moet binnen de context van de ruilhandel geproduceerd worden.

Als een schrijver binnen de liberale markt een boek met een verhaal schrijft, dan dient deze ook aangeschaft te worden door de lezer. Iemand die verhalen wil verruilen, zal dus gebruik moeten maken van verhalen die door mensen die binnen deze context leven geschreven zijn.

Als iemand een handleiding koopt, dan mag deze wel weer doorgegeven worden al naar gelang deze benodigd is voor het uitvoeren van een specifieke functie. Toch is het ook hier aan te raden, dat deze handleidingen binnen de context van ruilhandel, vrijheid van informatievoorziening, geproduceerd worden.

VGC is voor het financieren van bibliotheken, zodat schrijvers royalties krijgen als hun boeken geleend worden. VGC is tegen ruilkasten, waar boeken die in een liberale context geproduceerd zijn verruild worden. Het is heel moeilijk om binnen een liberale context een succesvol bedrijf op te zetten, dus VGC is absoluut tegen dit soort praktijken en erkent dus ook de verschillende vormen van handel als individuele gescheiden markten.

LOON EN (INKOMSTEN)BELASTING

VGC is voor een goed basisloon voor sociale beroepen en een inperking van het hoogste loon van sociale beroepen. Het is wat VGC betreft toegestaan meerdere functies erop na te houden, maar je krijgt niet meer uitbetaald dan het maximale sociale loon. Elk van deze functies hoort dus ook naar behoren uitgevoerd te worden.

Heb je een samengesteld vermogen (vastgoed, liquide middelen, etc.) van boven de €4.500.000,00; dan is het uitvoeren van sociale taken een eretaak. Werk je dus binnen het sociale bestel, dan doe je dit gratis.

Krijg je nog wel betaald, dan bedraagt het minimale nettoloon voor een fulltime sociale betrekking €35.000,00 per jaar. Het maximale nettoloon voor een fulltime sociale betrekking is €67.500,00. Deze grenzen zijn vastgesteld aan de hand van psychologische grenzen, die aangeven wanneer je stress krijgt omdat je te weinig of teveel verdient.

VGC is van mening dat qua dagelijks functioneren mensen met een sociale betrekking normaal gesproken gewoon een vlakloon horen te krijgen, omdat iedereen even belangrijk is en je qua beroepsinkomsten relatief weinig risico loopt als je gewoon je werk doet. Liberale vormen van risicoderving zijn als dusdanig niet noodzakelijk.

Wel zijn er sociale vormen van risicoderving nodig, waarbij erkent wordt dat bepaalde beroepen, zoals wanneer je bij de politie werkt, in bepaalde situaties een hoger risico met zich meebrengen dan andere. Bijvoorbeeld bij het arresteren van een crimineel loopt een politieagent een hoger risico dan wanneer er gewoon wat communicatie opgezet moet

worden met de bevolking of bij bureauwerk. Dan krijg je dus voor de duur van het risico het maximale sociale uurloon uitgekeerd.

Als achteraf vastgesteld wordt dat het risico er wel was terwijl de norm is dat dit risico er niet hoort te zijn, kan achteraf alsnog het hogere risicopercentage als schadevergoeding voor de mentale en fysieke stress en/of schade als aanvulling ingesteld worden.

VGC is voor een vast percentage inkomstenbelasting van 39,5% zolang de staatsschuld bestaat. Zodra de staatsschuld afbetaald is, hoopt VGC een vast percentage inkomstenbelasting van 11,5% te kunnen bereiken. Dit moet doorgerekend worden door onafhankelijke onderzoeksinstituten, zoals bijvoorbeeld het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS).

VGC is per definitie voor vaste percentages, onafhankelijk van inkomen, omdat het idee van een percentage is dat je meer betaalt als je meer verdient. Zo werken percentages.

Een uitkering rekent VGC niet als inkomsten, omdat je deze krijgt bij gebrek aan andere inkomsten. Belasting heffen over een uitkering is het nutteloos rondpompen van geld. VGC is dus voor het afschaffen van de inkomstenbelasting over de uitkering, ook om administratieve fouten te voorkomen.

LOON EN ONDERNEMERSCHAP

Het is heel moeilijk om zelf een bedrijf op te zetten, zeker als je mensen in dienst moet nemen. VGC houdt qua lonen rekening met het feit dat een bedrijf eerst opgebouwd moet worden voordat er uitbetaald kan worden. Wat dat betreft introduceert VGC een aangepaste vorm van minimumloon voor wat betreft liberale ondernemingen.

Als het bedrijf in de opstartfase zit, dan wordt het minimumloon op ten minste 50% van het sociale minimum vastgesteld voor mensen die in dienst genomen worden. Dit loon groeit mee, naarmate het beter gaat met het bedrijf tot ten minste het sociale minimum. Dus bij het opstarten van een bedrijf keer je in eerste instantie bij beperkt financiën slechts €17.500,00 per jaar uit als loon voor een voltijdsbetrekking.

Het is echter niet toegestaan uit te breiden, voordat alle lonen het sociale minimum hebben bereikt. Als lonen eenmaal het sociale minimum hebben bereikt, mag ook niet meer teruggeschaald worden naar het liberale minimum. Dit houdt in, dat als het niet goed gaat met het bedrijf, dat er eerst teruggeschaald zal moeten worden in aantal werknemers.

Alle lonen groeien tot aan het sociale minimum gelijk, wat inhoudt dat als medewerkers niet meer dan €17.500,00 verdienen voor een voltijdsbetrekking, dan mag een bestuurder ook niet meer verdienen dan €33.750,00 (50% van het sociale maximum). Het loon van een bestuurder groeit dan met gelijke tred mee.

VGC raadt aan dat zodra het sociale maximum bereikt is, dat een bestuurder zich enkel dividend uitkeert al naar gelang deze aandelen heeft, maar kan dit wettelijk niet verplichten. Het uitgeven van bonussen mag, maar bedrijven dienen dit wel openlijk te vermelden naar klanten en door aandeelhouders goed te laten keuren.

RECHTEN, PLICHTEN EN KANSEN

VGC is ervoor dat alle mensen dezelfde rechten, plichten en kansen krijgen, onafhankelijk van hun achtergrond. Mits ze de rechten, plichten en kansen van anderen niet aantasten, zijn ze vrij om hier een eigen invulling aan te geven.

VGC baseert zich wat dit betreft o.a. op het EVRM, waarbij VGC zo ruim mogelijk invulling geeft aan deze rechten, om een zo breed mogelijke gelijkheid te bewerkstelligen qua basisbeginsel van het bestaan.

VERVANGEN STAATSHUWELIJK DOOR EEN SAMENLEVINGSCONTRACT

Een huwelijk doe je, je houdt echt van iemand, je ondertekent niet een contract om aan te tonen dat je van iemand houdt. Als dusdanig is VGC voor het invoeren van een algemeen samenlevingscontract, waarbij de vereisten voor een dergelijke overeenkomst ook in algemene zin vastgelegd worden bij wet.

Het staat mensen nog steeds vrij om voor de kerk, de moskee, de synagoge, etc. te trouwen, waarbij geen discriminatie mag plaats vinden op basis van seksuele voorkeur, maar dit is een huwelijk vanuit een specifieke geloofsovertuiging. Het draait hier dan ook om de wederzijdse liefde en een kus, natuurlijk vergezeld van een mooie ceremonie en hopelijk een mooie dag. Deze mogelijkheid moet wel ook voor niet-gelovigen geregeld worden.

Het contract is een formele ambtelijke aangelegenheid, welke op een moderne variant van een doodsaaï kantoor plaatsvindt. Dit mag ook thuis ondertekend worden, wel moeten beide partijen dan wel op het gemeentehuis verschijnen om nog even de wederzijdse instemming te bevestigen.

VGC is ervoor, dat als slechts één van beide samenlevers werkt, dat de ander tot €67.500,00 netto per jaar kan verdienen middels, tot die grens, 50% van het loon van de partner. Wel dienen de gezamenlijke kosten, zoals hypotheek of huur, het gas, water, licht en electra, door tweeën gedeeld hiervan af getrokken te worden.

Mocht het zo zijn dat de hypotheek exorbitant hoog is, dan moet de ontvangende samenlever minstens €35.000,00 netto per jaar overhouden, tenzij de uitbetalende samenwoner zelf dan minder dan dat zou krijgen, dan ontvangen beiden evenveel. Het is wel toegestaan meer uit te betalen, maar dit wordt wettelijk niet verplicht.

Ook worden er afspraken gemaakt in termen van de voogdij en het onderhoud van de kinderen, waarbij wordt gekeken naar de minimaal noodzakelijke kosten qua voogdij, bij een eventueel opbreken van het samenlevingscontract. Dat iemand van mening is gewend te raken aan een levensstandaard speelt geen rol. Als je groot wilt blijven leven, moet je zelf groot gaan verdienen.

De kinderen moeten dus in hun minimaal noodzakelijke levensonderhoud, inclusief kleine geneugten voorzien zijn. Als de actieve voogd niet de tijd heeft er voltijds, of deeltijds een baan erop na te houden, naast het verzorgen van de kinderen, verdient deze in principe het ten minste zelfde minimum als aangegeven als bij het in stand blijven van het samenlevingscontract.

AFSCHAFFING ERFRECHT

VGC is voor het afschaffen van het erfrecht. Dit doet VGC om twee redenen. Deze beide redenen maken gelijk ook dat het niet in strijd is met het EVRM om het erfrecht af te schaffen.

Ten eerste is het nodig om het erfrecht af te schaffen om de economie gezond te houden en de productie van en handel in goederen te stimuleren.

Voor de uitvinding van het geld, moest je noodzakelijkerwijs handel drijven om de veestapel en groenten en fruit gezond te houden. Als je geen handel dreef, dan verging je

veestapel en andere voedingsmiddelen. Een gezonde economie was afhankelijk wat dat betreft van de continue productie van en handel in goederen.

Met de komst van geld werd het mogelijk om kapitaal op te potten. Binnen een enkel mensenleven hoeft dit geen probleem te vormen. Als het echter erfrechtelijk overgaat op de kinderen binnen de familie, vindt ophoping plaats.

Het oppotten van geld vertaalt zich naar het verkrijgen van een staatschuld, wat feitelijk de rot van de economie representeert. Hier wil VGC vanaf.

Bij het overlijden van een persoon, vervallen al diens bezittingen in wat voor een vorm dan ook, financieel aan de staat. Het is echter niet de bedoeling dat de staat familiebedrijven en andere bezittingen verkrijgt. Alle bezittingen worden dus bij opbod verkocht.

De kinderen van de overledene hebben wel een eerste kooprecht van de individuele bezittingen, wat inhoudt dat als ze 70% betalen voor de individuele bezittingen van hun ouders, dat ze deze dan voor deze prijs over mogen nemen van de staat. Anders worden de bezittingen per opbod verkocht.

VGC raadt mensen met familiebedrijven aan om aan de hand van de prestaties van de kinderen aandelen uit te geven aan de kinderen, om op die manier het bedrijf langzaamaan over te dragen aan de kinderen.

Ten tweede is het dus nodig om het erfrecht af te schaffen om mensen gelijke rechten, plichten en kansen te bieden. Als je wilt dat het goed gaat met jouw kinderen als jou iets overkomt, dan wil je immers dat het goed gaat met alle kinderen, waarbij alle kinderen dezelfde rechten, plichten en kansen krijgen.

Dit houdt in dat scholen bijvoorbeeld ook vrij te kiezen activiteiten aan dienen te bieden aan alle kinderen, waarbij de kinderen vrij zijn om te kiezen of ze hieraan deelnemen, onafhankelijk van wat de ouders vinden. Wel zijn kinderen verplicht om aan een vast aantal van deze activiteiten deel te nemen.

Wordt een kind wees, terwijl dit kind o.a. nog afhankelijk is in termen van onderwijs, dan wordt deze automatisch opgenomen in de best mogelijke staatsgeleide kostscholen. Net zoals bij alle andere kinderen, dient het programma strikt afgestemd te worden op de behoeften van het kind.

Bij adoptie van een wees kan ervoor gekozen worden om het kind van de kostschool te halen en bij het reguliere onderwijs onder te brengen. Dit onderwijs dient dus ook aan dezelfde kwaliteitseisen te voldoen als het onderwijs aan de best mogelijke kostscholen.

AFSCHAFFEN VOLMACHT MEDIAWET VAN DE MINISTER

Zoals de mediawet (2008) nu in elkaar steekt heeft de Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap zonder inmenging van de Tweede Kamer, Eerste Kamer en Koning een volmacht om de lonen binnen de publieke omroep en omroepverenigingen te bepalen.

VGC is ervoor dat de publieke omroep onder de overheidswetgeving komt te vallen, waarbij de lonen dus ook niet-risicodragende vergoedingen zijn (bij voltijd-aanstelling €35.000 per jaar na aftrek belasting). Dit houdt in dat niet de Minister zelf over de lonen gaat maar het complete democratische bestel middels een representatieve democratie.

De omroepverenigingen horen gewoon onder het verenigingsrecht te vallen, wat inhoudt dat ze zonder winstoogmerk met maximaal een vrijwilligersvergoeding mogen werken.

VGC is er zelfs voor dat het werk gratis gedaan moet worden, waarbij programmamakers de kans krijgen om zich te bewijzen. Aan de hand van de diensten die ze leveren kunnen ze

als eigen bedrijf mogelijkheden ontplooiën om hun kennis om te zetten in een winstgevende onderneming. (Denk bijvoorbeeld aan hoe Bob Ross gratis schilderles gaf, maar vervolgens uitgebreidere cursussen liberaal aan kon bieden.) Ook zouden mensen die zich binnen het vrijwillige publieke bestel bewezen hebben kunnen doorstromen naar liberale omroepen.

De publieke omroep dient zich te richten op publieksvoorlichting voor wat betreft sociaal-culturele zaken en wetswijzigingen vanuit de overheid, zodat de rest van het volk op de hoogte wordt gehouden van deze wijzigingen. Ook kan de publieke omroep middels educatie bijdragen aan de geletterdheid en algemene ontwikkeling van de Nederlandse bevolking.

Het algemene nieuws, wat er gebeurt in Nederland en de wereld, hoort geleverd te worden door liberale omroepen voor zover het volk geen waarschuwing voor paraatheid hoeft te krijgen. Op deze manier wordt er een bredere basis gelegd voor persvrijheid.

AFSCHAFFEN MEDIAVERBOD VOOR SOCIALE & CULTURELE ZAKEN

VGC is tegen het inperken van de persvrijheid. Als mensen gebruik maken van de media dan zijn ze zelf verantwoordelijk voor hun uitlatingen. Individuele uitlatingen zijn als dusdanig individueel strafbaar. Het is in het verleden herhaaldelijk voorgekomen dat veroordeelden een mediaverbod opgelegd kregen. Dit heeft twee effecten.

Onschuldig veroordeelden konden niet middels de media aandacht vragen voor hun zaak, zodat er geen ruimte was voor een bredere expertise die bij zou kunnen dragen aan een herziening van een strafzaak.

Schuldig veroordeelden vertonen soms gedragingen, tot aan het charmante aan toe, die mensen moeten leren kennen, zodat ze de feiten als feiten leren erkennen en zich minder richten op het ogenschijnlijk respectabele karakter van feitelijk uiterst deplorabele figuren.

Het is de taak van de media om te onderzoeken, te bekritisieren en voor te lichten. Als dusdanig mag er nooit iets dergelijks bestaan als een mediaverbod, zolang de privacy van de betrokkenen niet geschaad wordt. VGC wil een zoveelste Prinses Diana voorkomen, maar net zo goed onschuldigen helpen vrij te krijgen en mensen waarschuwen voor diegenen die daadwerkelijk schuldig zijn.

KUNST EN MENSENRECHTEN

Kunst geeft soms dingen weer waar we liever niet aan herinnerd worden. Toch is dit belangrijk, zodat we ons verleden niet vergeten. Wel moet er toezicht gehouden worden, dat als mensenrechten geschonden zijn, dat hier ook een verklarende tekst bij geplaatst wordt, zodat niet diegenen geëerd worden, die juist misdaden hebben. Standbeelden van misdadigers mogen bestaan, maar er moet dan altijd een historisch correcte verklarende tekst bij geplaatst worden, wie het was en waar deze persoon schuldig aan was. Geen enkel kunstwerk mag verboden worden, mits deze geen schade berokkent, maar elk kunstwerk moet wel in context te plaatsen zijn en waar nodig in context geplaatst worden.

RAMPENBESTRIJDING

VGC erkent dat de overheid verantwoordelijkheid heeft om rampen te bestrijden en op zijn minst sociale middelen die in gebruik zijn of in gebruik genomen gaan worden te herstellen. Als een huis dus door een aardbeving wordt getroffen, dan kunnen burgers op fysieke ondersteuning rekenen, zodat het huis opgeknapt wordt ten bate van een sociaal minimum om te leven. De overheid vergoedt echter niets middels overmaking van gelden, zolang het in goederen uit te drukken is.

Een persoonlijk paleis zal dus dusdanig opgeknapt of herbouwd worden zodat je erin kan leven en dat er liberaal de ruimte is om uit te breiden naar de oorspronkelijk omvang als de wens daartoe bestaat. Het sociale minimum mag, mits de ruimte daartoe bestaat en de bijdrage van de eigenaar aan de maatschappij in perspectief is met de op te knappen schade, ruim geïnterpreteerd worden. Belasting kan dus gezien worden als een vorm van sociale verzekering.

Als een liberale onderneming schade lijdt zal er individueel geïnventariseerd moeten worden, in hoeverre de overheid ertoe moet bijdragen om deze onderneming weer te herstellen. Dit zal deels ook gebaseerd moeten worden op noodzaak voor de bevolking. Als een bedrijf bedrijvigheid genereert, waar andere mogelijk opnieuw op te zetten bedrijven van profiteren, zodat deze zich ook weer kunnen herstellen, dan heeft het herstellen van dit bedrijf de prioriteit.

VGC is ook niet te beroerd om te wijzen op de individuele verantwoordelijkheid van de bewindslieden. Als rampen en schade dus voortkomen uit het inadequaat handelen van specifieke bewindslieden, dan moeten deze dus ook individueel verantwoordelijk gehouden worden. Als een persoon deze verantwoordelijkheid niet wenst te dragen en niet aan kan, dan is VGC van mening, dat het misschien beter is een ander beroep te kiezen dan volksvertegenwoordiger.

Tot een dergelijk persoon aan diens verplichtingen heeft voldaan, draagt de overheid de last van de schade.

VERSCHERPING WETGEVING TATOEËERDERS

VGC stelt vast dat een heleboel mensen toch wel in hun maag zitten met hun tatoeage en richt zich dus op een strakkere controle van specialisten. Een tatoeage zit op de grens van cosmetische chirurgie, dus in hoeverre het wenselijk is om het überhaupt toe te staan mag open staan voor debat, maar VGC denkt dat het een probleem kan vormen om tatoeages te verbieden. Hier moet beter naar gekeken worden.

Illegale cosmetische chirurgie moet waarschijnlijk gedefinieerd worden als het aanpassen van het beoogde natuurlijke beeld van je lichaam, zonder medische noodzaak. Binnen deze grens is het zetten van een tatoeage of piercing gewoon toegestaan, omdat het ornamenten betreft.

Wel is VGC voor een aantal vereisten bij het zetten van tatoeages. Ze mogen alleen gezet worden door geaccrediteerd tatoeëerders. Deze mogen geen strafblad hebben en moeten geestelijk gezond zijn. Voordat de tatoeage gezet wordt moet er eerst een alcohol en drugstest afgenomen worden bij beoogde klanten om te kijken of deze onder invloed zijn. Als dit zo is, dan moeten ze eerst sober worden, omdat ze anders niet over een vrije wil beschikken.

Het allerbelangrijkste criterium is dat een tatoeage nooit onder enige vorm van sociale druk gezet mag worden. Het is dus belangrijk om de motivaties en de achtergrond van het zetten van een tatoeage in kaart te brengen. Als het een suggestie is van „vrienden”, dan is het pertinent verboden een tatoeage bij iemand te zetten. Ook moet er extra controle geïntroduceerd worden, om te zorgen dat criminelen slachtoffers niet markeren, zodat bijvoorbeeld pooiers niet de ruimte krijgen om hun handtekening op gedwongen prostituees te zetten. Als dit wel dreigt te gebeuren dient direct de politie ingeschakeld te worden.

Dit soort criminelen houdt gewoon een administratie bij, dus bewijslast is in dit geval geen argument, omdat het überhaupt geen officieel bewijs is. Signaleren van misstanden kan breder geïntroduceerd worden door een verhoging van het aantal politieagenten zoals voorgesteld.

Als allerlaatste maatregel moet er een verbod komen op de verkoop van materialen om te tatoeëren aan mensen zonder vergunning. Enkel mensen die over een vergunning beschikken, wat altijd opnieuw gecontroleerd moet worden bij aanschaf van nieuwe materialen, mogen deze materialen aanschaffen.

REGULERING ONLINE VERKOOP EN AANKOOP COSMETISCHE MIDDELEN

VGC stelt vast dat het mogelijk is om cosmetische apparatuur als consument aan te schaffen, met als schrikbarend voorbeeld een doe-het-zelf liposuctie apparaat, dat feitelijk je vet verwarmt met als doel dat het afbreekt en vervangen wordt door gezond afbreekbaar vet. De waarschuwing bij het apparaat geeft aan dat je het zo heet kan zetten dat je er brandwonden mee oploopt.

Naast dat mensen bij voorkeur, bij gebrek aan psychische overmacht, niet voor eigen dokter moeten gaan spelen, zijn dit soort apparaten een dusdanige bedreiging voor de volksgezondheid, dat ze pertinent verboden moeten worden en dus ook niet online te koop aangeboden mogen worden. Alle vormen van als dusdanig aangeprezen cosmetische invasieve apparatuur moeten dus verboden worden conform bij voorkeur wereldwijde wetgeving.

Enkel non-invasieve cosmetische middelen en eerste hulp middelen horen commercieel beschikbaar te zijn. Anders dan dat absoluut niet.

Onderzoeksapparatuur die fysiek niets doet met je lichaam hoort wel commercieel beschikbaar te zijn, maar de resultaten mogen enkel als officieel aangemerkt worden nadat ze door een bevoegd expert beoordeeld zijn en ook wetenschappelijk onderbouwd zijn. Dit houdt dus niet in, dat je voor jezelf of naasten geen mooie microscoop aan mag schaffen.

VERBOD GENITALE VERMINKING

VGC is op een verbod van besnijdenis of enige andere aanpassing aan de genitaliën zonder medische noodzaak. De ingrepen zijn een aantasting van de mensenrechten en te risicovol gebleken om uit te voeren. Uitgescheurde piercings zijn ook geen succes. Het is medisch te gevaarlijk en moet dus gewoon verboden worden.

Het is ook tegen de individuele geloofsvrijheid om te beslissen voor een kind of het besneden wordt. Een mens kan in ieder geval pas met een volwassen geest over dit soort zaken beslissen als het het lijf aangaat. Daarvoor gelden dezelfde regels als voor het geslachtsverkeer met in dit geval een minimumleeftijd van 18 jaren.

SEKSWERKERS

Sekswerken moet niet gedoogd worden maar gereguleerd en beschermd. Hoeveel er gevraagd wordt gaat de sekswerker over en het is niet de bedoeling dat voor arbeid loon afgedragen dient te worden aan derden anders dan de gebruikelijke inkomstenbelasting. Omdat er geen sprake is van een productafname dient er geen BTW in rekening gebracht te worden voor sekswerk.

VGC is van mening dat sekswerk thuis, wat een relatief veilige omgeving is, moet kunnen zonder dat er sprake hoeft te zijn van een bedrijfslocatie: er wordt immers niets geproduceerd. Er wordt enkel een dienst aangeboden.

Ook dient er vanuit het arbeidsbureau gefaciliteerd te worden dat sekswerkers zonder tussenkomst van schimmige bureaus aan het werk kunnen. Een dilemma dat zich hier lijkt voor te doen is dat van de privacy van de sekswerker en de bescherming tegen maatschappelijke veroordeling.

Er vanuit gaande dat alle medewerkers in sociale dienst gecontroleerd worden of ze geestelijk gezond zijn en op de juiste plek zitten, garandeert dit een sterke basis voor een veiligere positie van sekswerkers. Om de privacy en de veiligheid van sekswerkers te garanderen zijn er een aantal maatregelen nodig, die binnen de grenzen van het sociale bestel makkelijk geïmplementeerd kunnen worden.

Ten eerste hebben vanuit het arbeidsbureau alleen de mensen die de sekswerkers begeleiden toegang tot de gegevens van sekswerkers. Andere medewerkers van het arbeidsbureau, met uitzondering van een visitatiecommissie met verscheidene deskundigen als criminalisering dreigt, hebben geen toegang tot de gegevens van sekswerkers.

Sekswerkers zelf moeten gekeurd worden of ze er echt behoefte aan hebben om het werk te doen. Als ze het werk niet met plezier doen, dan mogen ze het niet doen. Als aangegeven wordt dat ze er op zich geen bezwaar tegen hebben, dan is dat voldoende reden om de aanvraag af te keuren. Ze moeten dus uitgebreid psychologisch getest worden.

Mensen die gebruik maken van sekswerkers moeten zelf ook getest worden, willen ze toegang kunnen krijgen tot de gegevens van sekswerkers. Dit houdt in dat ze echt de behoefte moeten hebben om contact te hebben met een sekswerker, mogen zich niet agressief gaan gedragen en ze kunnen enkel de abstracte gegevens inzien van sekswerkers in termen van kosten, geslacht, bouw en voorkeuren die overeenkomen met hun wensen.

Pas als er een goede kandidaat is gevonden kan er een afspraak gemaakt worden met de sekswerker, waarbij dus niet daarvoor de identiteit komt vast te staan. Ook moet er een aanbetaling gedaan worden aan de sekswerker van 50% van de te maken kosten voorafgaande aan de afspraak om inzage te krijgen in de gegevens en het adres.

Middels deze regels beoogt VGC de rechtspositie en veiligheid van sekswerkers te verbeteren. Ook staat VGC als altijd open voor suggesties.

VRIJE DAGEN

VGC weet niet of dit mogelijk is, maar wil graag dat er in ieder geval onderzoek wordt gedaan naar of vrije dagen ook op school deels vrij in te delen zijn. De zomervakantie blijft dan wel vast staan, maar mensen worden niet gedwongen zich aan Christelijke feestdagen te houden. Er dienen zich gelijk een aantal bezwaren aan, zoals de standaard kerstvakantie van twee weken. De meeste leraren zullen dan vrij willen. Toch wil VGC graag een onderzoek, vanwege de steeds bredere multiculturele samenleving, om onnodige conflicten te voorkomen.

VUURWERK

Zoek op het Internet naar vuurwerk en wonden, desnoods in het Engels, en je krijgt de meest afschuwelijke beelden te zien. Hompen vlees aan weerszijden van wat ooit een hand was, maar nu nog een enkel door de pezen bij elkaar gehouden skelet. Mensen zonder vergunning weten niet hoe ze met vuurwerk om kunnen gaan.

Anders dan dat: consumentenvuurwerk is doodsaai.

Hef per jaar €10,00 vuurwerkbelasting per persoon en je hebt overal in Nederland professionele vuurwerken, afgestoken door geaccrediteerde mensen. Je zou dit ook als aanvullende specialisatie aan kunnen bieden aan de mensen van de explosieven opruimingsdienst, zodat we door Nederland voldoende mensen met een correcte vergunning hebben om dit vermaak te leveren.

VGC is dus voor het verbieden van het zelf afsteken van enig vuurwerk en voor het instellen van professionele vuurwerkshows door het hele land voor het hele land. Mensen hebben een alternatief nodig. Ze hebben nu nog te vaak de neiging om zelf professioneel vuurwerk te kopen terwijl ze niet weten hoe hier mee om te gaan.

VGC is ook voor educatie. Consumentenvuurwerk zoals we het nu kennen maakt gebruik van een traag brandende lont, zodat je de ruimte krijgt om weg te rennen. Professioneel vuurwerk heeft juist een snel brandende lont, omdat de timing op honderdsten van seconden aankomt.

Mensen die professioneel vuurwerk met een aansteker aansteken realiseren zich niet, dat de lont in minder dan een seconde nadat deze brandt in de granaat hoort op te branden, waarbij deze explodeert. Instructievideo's om te laten zien wat het verschil is tussen consumentenvuurwerk en professioneel vuurwerk, niet alleen maar in het hanteren ervan, maar dus ook hoe het gemaakt wordt en waarom het op welke wijze afgestoken wordt, zijn dus essentieel.

VGC heeft voor wat betreft vuurwerk het motto: „Geen vergunning, geen vuurwerk in dit land, ieder mens een hele hand.” VGC is er dus ook voor dat iedereen verantwoordelijk leert na te denken, niet alleen maar over andermans veiligheid, maar ook over de eigen veiligheid.

PATENTRECHT

VGC moet constateren dat het voorkomt, dat sommige medisch noodzakelijke middelen wegens patenten en inhalige producenten onnodig duur zijn. Het is een mensenrecht dat mensen de zorg krijgen die ze nodig hebben. Dit heeft er ook toe geleid dat in algemene zin gekeken moet worden naar het patentrecht en sociale middelen.

VGC is er als dusdanig voor dat patenthouders een commissie mogen eisen van maximaal 10% op de kosten van het uiteindelijke productieproces van sociale middelen. Dit houdt in dat onderzoek naar medicijnen en militaire en andere sociale apparatuur beter sociaal gestimuleerd kan worden dan liberaal. De concurrentie komt dan voort uit de sociale en globale politieke noodzaak om mensen hun rechten te gunnen.

Als patenthouders een hoger percentage eisen, dan moet VGC concluderen dat patenthouders misbruik maken van het patentrecht om mensenrechten te schenden en trekt VGC dus ook de legitimiteit van het patent in twijfel. We dienen allereerst mensenlevens te redden, waarbij het mogen leven van je leven met passend werk, een passende liefde en je gezondheid centraal horen te staan.

Als dusdanig, als deze basisrechten niet erkend worden door patenthouders, kunnen wij de patenthouders ook niet erkennen. Mensen die een goed idee gehad hebben kunnen inderdaad patentrecht aanvragen, maar liberalen zullen zich dan moeten beperken tot grote gebruikersgroepen, die allemaal baat hebben bij de middelen. Dat ze markten uitkiezen die niet rendabel zijn is feitelijk hun eigen ondernemersfout.

WETBOEK RICHTLIJNEN

VGC is voor het opstellen van een „Wetboek Richtlijnen”. Hierin dienen de minimum aantallen vastgelegd te worden van alle functies (en dus functionarissen) binnen het sociale stelsel, waarbij welk punt niet bezuinigd mag worden.

Tevens wil VGC duidelijke richtlijnen om de prestaties van het volk en de overheid te meten, zodat er met zekerheid vastgesteld kan worden of er problemen zijn, zoals bijvoorbeeld een werkloosheidsprobleem.

Deze richtlijnen dienen ook bij te dragen aan de identificatie van de daadwerkelijke problemen, waarbij vermeden wordt dat specifieke bevolkingsgroepen de schuld krijgen. We zijn immers één Nederland met één volk, van verschillende culturele achtergronden.

Ook dienen er richtlijnen opgesteld te worden om de gewenste kosten te bepalen van verschillende overheidsprojecten aan de hand van de complexiteit van het project. Denk hierbij niet alleen aan bouwprojecten, maar ook aan ICT-projecten.

AFSCHAFFEN ZOMERTIJD

VGC is van mening dat de zomertijd vanwege de resulterende gezondheidsproblemen zoals hartaanvallen afgeschaft moet worden. Dat misdaadcijfers dalen door het aanhouden van een verschillende zomer- en wintertijd houdt met name in dat misdadigers dan in seizoenen te werk gaan. In de praktijk slaan ze dan dus gewoon elders toe tijdens een ander seizoen. VGC heeft het vertrouwen dat door goed te investeren in politie, justitie en daarmee ook opsporing al deze mensen gewoon gepakt worden.

COMMUNICATIE

Wat in de eerste en de tweede kamer gezegd wordt, alsmede door politie en justitie, wordt vaak als leidend gezien. Overheidsinstanties dienen zich dus rekenschap te geven dat de bevolking hun in daden volgt in wat in woord gezegd is. Ze dragen wat dit betreft een dubbele verantwoordelijkheid en kunnen dus indien nodig ook dubbel bestraft worden.

In termen van communicatie moet duidelijk gemaakt worden aan de bevolking wat daadwerkelijk vertaald is naar wetgeving en wat onderdeel is of was van het publieke debat, maar nog niet naar wetgeving is vertaald. Er zijn middelen beschikbaar om dit nu op te zoeken, maar deze zijn moeilijk te interpreteren.

Wat dat betreft zijn we voor het uitgebreider uitbrengen van de staatscourant, waarin duidelijk aangegeven wordt waar het debat over ging, wat de standpunten waren en wat de uitkomst was van het debat. Dit met name om verwarring te voorkomen. De staatscourant dient gratis digitaal beschikbaar te zijn en richt zich enkel op die zaken waar het Nederlandse bestuur bij betrokken is.

Het dient hier een zuiver objectieve weergave te zijn van de feiten, waar de auteurs wars moeten zijn van enige meningsvorming. VGC raadt ook aan de staatscourant in verschillende rubrieken te rangschikken en middels PDF of vergelijkbaar elektronisch formaat beschikbaar te stellen.

Heersende conventies worden niet als leidraad getolereerd. Deze mogen dus ook nooit naar de bevolking of ambtenaren gecommuniceerd worden als richtlijn. We presenteren ons wetboek aan verschillende mensenrechtenorganisaties, niet de heersende conventies. Ons wetboek dient dus ook leidend te zijn.

AUTHENTIEKE BOODSCHAP

VGC is van mening dat de volksvertegenwoordiger hier wel toe in staat moet zijn. Dit houdt in dat deze zelf in staat moet zijn ideeën te formuleren, te structureren en te illustreren. Het is niet de bedoeling dat we luisteren naar de toespraak van iemand anders uit de mond van iemand die niet in staat is zelf de uitvoering van de woorden vorm te geven.

VGC is als dusdanig voor een wet op de authentieke boodschap, wat inhoudt dat volksvertegenwoordigers en bestuurders zelf hun ideeën op schrift moeten stellen, willen ze deze naar buiten mogen brengen. Ze hebben natuurlijk ook het recht om hun eigen boodschap mondeling te brengen door te improviseren.

Het moet dus verboden worden om als toespraak schrijver voor iemand te werken. Stem dan op diegene die de toespraak geschreven heeft, niet diegene die hem gebracht heeft, want dat is degene die we als volksvertegenwoordiger willen zien.

GELOOFSBERAAD

VGC realiseert zich, dat alhoewel de staat een functie heeft die enkel kijkt naar zorg, onderwijs, veiligheid en een basisinfrastructuur, alsmede het buitenlandbeleid, dat het wel belangrijk is dat mensen ook naar geloof vertegenwoordigd en gehoord kunnen worden, mits hier behoefte aan is. Als echter alle geloven vanuit hun geloof in het parlement vertegenwoordigd worden, dan is er geen ruimte meer voor de behandeling van het sociale bestel.

Daar er ruimte moet zijn voor het sociale bestel vanuit een seculiere staat, beoogt VGC om de verschillende geloofsovertuigingen toch tegemoet te komen en een geloofsberaad op te zetten. Kernvraag hierbij is, doen we dit middels een stichting of een vereniging?

In principe kan elk geloof zich verenigen middels een vereniging, waarbij de verschillende verenigingen middels het geloofsberaad hopelijk nader tot elkaar kunnen komen. Om dit te bewerkstelligen zal er, bij voorkeur centraal in het land, een secundair parlement gebouwd moeten worden, of mogelijk dat er gebruik gemaakt kan worden van oudere rijksgebouwen.

De functie van dit parlement is om de geschillen tussen de verschillende geloven en filosofieën te beslechten en mensen nader tot elkaar te laten komen. Hierbij dient er wel rekening gehouden te worden met het feit dat de verschillende geloven mogelijk ook tussentijds gebedsbijeenkomsten moeten houden. Er moeten dus ook vrij in te richten en vrij te boeken gebedsruimten in het gebouw aanwezig zijn.

Mogelijk dat er ook een centrale gebedsruimte kan zijn, waarbij de voorganger van het gebed voor alle gelovigen en levenswijzen per bijeenkomst kan wisselen, met elke keer een vertegenwoordiger van een ander geloof of zienswijze, zodat ook middels ervaring van elkaars geloof de verschillende geloven nader tot elkaar gebracht kunnen worden. Het maakt niet uit of mensen in een godheid of meerdere goden geloven of niet. Zolang alle geloven elkaar respecteren moeten we binnen de hedendaagse maatschappij gewoon nader tot elkaar kunnen komen.

Een goed voorbeeld voor de functie van het geloofsberaad is om te kijken naar de oorspronkelijke betekenis van woorden. Als je bijvoorbeeld kijkt naar het Hebreeuws, dan zijn er woordvormen die „mogen” betekenen, waarbij je het ook kan vertalen als „kunnen”. Dus „kan” je je niet een voorstelling van „God” maken, of „mag” je het niet?

Veel mensen hebben „God” verbeeld als een man of zeggen dat het een vrouw moet zijn, maar zijn deze mensen bestraft of veroordeeld? Wat betekent het woord „God” eigenlijk? De

Romeinse goden representeerden krachten die we zochten in onszelf, maar vormden symbolen, niet-fysieke entiteiten.

In het Hebreeuws is een alternatieve vertaling van het woord dat „God” representeert ook „kracht”. Met behulp van propositiologica kan je aantonen, als je de asterisk uitgumt, dat een logisch systeem niet in zichzelf te bewijzen is. Ons bewustzijn is iets dat ons toestaat om waar te nemen, maar we kunnen niet datgene waarnemen dat het genereert omdat we erin bevat zijn.

Wat bedoelden de oorspronkelijke auteurs eigenlijk? Wat zijn de basisteksten en wat zijn de latere teksten die in tegenspraak zijn met wat er gezegd werd? We zijn allemaal gelijk volgens de Bijbel, dus hoe kan er dan een uitverkoren volk zijn? Moslims, Joden en de rest van de wereld zijn volgens de basisteksten gelijk aan elkaar. We gaan dus ook niemand bevechten, ook niet als ongelovigen.

Is het mogelijk om aan de hand van verschillende heilige boeken te komen tot een onderscheid basisteksten met verschillende interpretaties, waarbij we die interpretaties afbakenen aan de hand van huidige wetenschap en ook tegenstellingen die ontstaan als je de teksten naast elkaar legt, die er toe leiden dat er maar één mogelijke open interpretatie is?

Kunnen de boeken gescheiden worden in basisteksten, subversieven en de geschiedschrijvingen van verschillende volken? Dit zijn allemaal hele belangrijke vraagstukken, waarbij er ook gekeken moet worden of we volgens die geschriften gecreëerd zijn „in het evenbeeld” of „naar de verbeelding van” „God” of misschien staat er wel iets heel anders?

ONDERWIJS

VGC staat voor een gelijke waardering en classificatie van alle typen onderwijs. Onderwijs is een basisrecht en dus gratis.

Het is wetenschappelijk aangetoond dat als kinderen niet het onderwijs krijgen dat bij ze aansluit, omdat ze bijvoorbeeld te arm zijn om dat te kunnen betalen, dat ze dan sneller in de criminaliteit vervallen. Het is dus een investering in de rechtsstaat, om goed onderwijs te bieden dat aansluit bij de behoeften van het leerling.

Het onderwijs dient afgestemd te worden op de behoeften en interesses van de leerling, waarbij van jongs af aan de ruimte wordt gegeven om uit te proberen en begeleid richting wordt gegeven aan de invulling van het onderwijs. Het draait om de wensen van het kind, niet die van de ouders.

De drie typen onderwijs in termen van invalshoek zijn praktisch, methodisch en analytisch. De invulling van het onderwijs dient afgestemd te worden op de behoeften van de leerling, waarbij aan sommige beroepen verschillende invullingen gegeven kunnen worden, met name bijvoorbeeld binnen de kunsten.

Je kan vier graden behalen binnen het onderwijs, met als kanttekening welk type onderwijs je gevolgd hebt. Deze vier graden zijn basis, vak, meester en grootmeester.

Voor het niveau basis dien je de basisschool afgerond te hebben. Voor het niveau vak dien je de middelbare school afgerond te hebben. Voor het niveau meester dien je de academie afgerond te hebben, waarbij je binnen je vakgebied een origineel principe gepresenteerd hebt. Voor het niveau grootmeester dien je met behulp van de academie een promotieonderzoek te doen binnen je vakgebied, om dat vakgebied te innoveren.

Gedurende de basisschool en de middelbare school dienen lessen aangeboden te worden voor een verbreding van je kennis. Dit kunnen culturele vakken zijn, vakken gespecialiseerd in de geesteswetenschappen, sport, en andere fysieke activiteiten die bij kunnen dragen aan een beroepsopleiding.

Op de basisschool krijgt iedereen een zelfde basiscurriculum, met lezen, schrijven, rekenen, geschiedenis en aardrijkskunde. De schooldag bestaat voor $\frac{1}{4}$ uur uit het basiscurriculum. $\frac{3}{4}$ uur bestaat uit vrij te kiezen activiteiten en lessen, waarbij er elke dag ten minste $\frac{1}{4}$ van die $\frac{3}{4}$ uur besteed moet worden aan sport voor de fysieke basisontwikkeling. Aan de hand van de interesses en prestaties krijg je aan het einde van de basisschool een diploma, met de suggestie of je het beste verder kan gaan binnen het praktische, methodische of analytische onderwijs.

De middelbare school biedt een verdere specialisatie, waarbij binnen de drie typen onderwijs breder gekeken kan worden naar verschillende vakgebieden. 2 uur per dag wordt besteed aan taal en rekenen. 6 uur per dag wordt naar interesses vrij ingevuld, waarbij per semester een keuze gemaakt dient te worden aan de hand van de voorhanden zijnde interesses, hoe die invulling geleverd wordt.

Voor de basisschool en de middelbare school geldt als richtlijn dat er niet meer dan 25 leerlingen per leraar in de klas mogen zitten. Praktisch houdt dat in dat het basispercentage basis en middelbare schoolleraars *aantal leerlingen / totale bevolking / 25* betreft, op te splitsen in basis en middelbaar onderwijs. Voorbij dit punt mag niet bezuinigd worden.

Leerlingen die zich netjes gedragen worden in een klas voor nette leerlingen geplaatst en kunnen daarmee ook een aantekening verdienen op hun diploma: een bewijs van goed gedrag. Dit ter bescherming van nette leerlingen.

Sommige leerlingen zetten andere leerlingen aan tot wangedrag en bestempelen dit als stoer en noemen andere leerlingen sukkel. Je mag mensen niet mishandelen, tot misdragingen aanzetten en voor sukkel uitmaken. Bij wijze van psychische overmacht moet VGC noteren, dat deze mensen zelf sukkel zijn.

Het is ook duidelijk te zien in de kwaliteit van het werk van deze voormalige leerlingen, die zich hebben (leren) misdragen, dat ook op latere leeftijd de werkhouding er aan schort. Ze presteren niet en leven bij de gratie van mensen die hun ophemelen, zonder openlijk kritiek te durven leveren. Ook op latere leeftijd leren ze dus hun fouten niet bij te stellen.

Het wordt als dusdanig hoog tijd voor een nieuwe elite, als in nette gezonde mensen, die gewoon hun eigen werk doen: praktisch, methodisch of analytisch. Dit zijn mensen die niet alleen kritisch zijn op andere mensen, maar ook op zichzelf en die dus hun fouten bijstellen en zich netjes aan wet- en regelgeving houden.

WEDERKEER KLASSIEK VAKWERK

Of het nu gaat over timmer- en metselwerk of schrijfwerk, hoe dan ook moet VGC constateren dat allerlei vakkundige ontdekkingen uit het verleden verloren zijn gegaan, waardoor het onderwijs en werk dat nu geleverd wordt ondermaats is. Als voorbeeld het klassieke onderwijs van het handschrift.

Op school zijn de schrijftafels tegenwoordig plat. Om ontspannen te kunnen schrijven moet de schrijftafel waar je aan zit een hoek hebben van ongeveer 30° . Tevens wordt tegenwoordig onderwezen dat het schrift recht moet liggen, terwijl klassiek gezien

onderwezen werd dat het schrift ook schuin gekanteld op het oppervlak van de tafel moest liggen. Dit schrijft eenvoudiger en ontspannener.

Argumenten zoals dat het eenvoudiger is om in groepjes te werken zijn feitelijk argumenten voor aparte lesruimten voor verschillende typen onderwijs, waarbij ook op de lagere school al een zelfde structuur geïntroduceerd kan worden als op de middelbare school. Dit biedt ook de ruimte om op de lagere school kinderen ruimte te geven naar interesses.

Schrijven en rekenen zijn individuele aangelegenheden, waarbij kinderen individueel hun fouten moeten maken en niet de ruimte moeten krijgen om elkaar fouten aan te leren. Dit houdt in dat de tafels gewoon in rijen richting de leraar moeten staan, zodat kinderen zich optimaal kunnen concentreren.

Bij het onderwijs van alle vakken moet er rekening gehouden worden met de algemene motorische aanleg van de mens. Dit houdt bijvoorbeeld in dat schrijven onderwezen moet worden zoals dat vanuit de Palmer methode vroeger gebeurde, waarbij gebruik gemaakt wordt van de grote spieren om blessures te voorkomen en dus niet de kleinere spieren zoals bij het Spencerian schrift. (De Palmer methode kan overigens uiteindelijk ook toegepast worden op de letterzetting van het Spencerian handschrift, maar dat schrijft iets langzamer.)

Dit zal ook zo zijn betrekking hebben op andere praktische aangelegenheden. Preventie voorkomt blessures en biedt mensen de ruimte om zo oud mogelijk te worden, dus dit soort fysiotherapeutische principes kunnen gewoon van jongs af aan onderwezen worden en moeten een onderdeel vormen van het onderwijs.

WETENSCHAPPELIJKE SAMENWERKING VERSCHILLENDE DENKWIJZEN

Voor wetenschappers is het belangrijk om interdisciplinair geschoold te zijn, omdat oplossingen vanuit verschillende vakgebieden overerven naar andere vakgebieden en breder toegepast kunnen worden. Een goed voorbeeld is de wetenschapper Alan Turing, die zich niet alleen bezig hield met informatica, maar ook biologie en andere interessegebieden, wat tot grote innovaties heeft geleid op verschillende gebieden.

Rest natuurlijk de vraag: „Is wetenschap zuiver analytisch of niet?” Het correcte antwoord is dat het niet zo is, maar dat we wederom op onze eigen manier moeten bijdragen. De vraag wordt dan: „Hoe?”

Een voorbeeld: bij tandpasta-fabrieken komt het voor, dat doosjes niet met tubes gevuld worden... Als er geen tube in het doosje zit moet het doosje van de lopende band verwijderd worden.

De oplossing die er in eerste instantie geleverd werd, was dat gewogen werd of het doosje leeg was of niet en als dit zo was, werd het systeem stilgelegd. Er ging dan een alarm af dat het doosje verwijderd moest worden. Dat deed de toezichthouder dan en die moest vervolgens op een knop drukken om het systeem weer te laten opstarten.

De praktijk was dat de toezichthouder dusdanig gek werd van het alarm dat elke keer afging, dat deze een ventilator heeft gepakt die de doosjes van de lopende band blies. Dit hebben we tegenwoordig geoptimaliseerd door perslucht te gebruiken, maar de praktijk wijst dus uit, dat methodische en analytische mensen niet altijd met de meest efficiënte praktische oplossing komen. Dus wat is het onderscheid?

Analytische mensen houden zich in algemene zin bezig met wat er moet gebeuren en wat niet: ze houden zich bezig met de criteria waaraan een systeem moet voldoen. Voor deze

criteria zijn een aantal praktische oplossingen te verzinnen, die vervolgens gestroomlijnd moeten worden door een methodische oplossing te introduceren en methodisch de efficiëntie te optimaliseren, aan de hand van wederom analytische criteria.

Als dat eenmaal gedaan is heb je een correct werkend gestroomlijnd proces, dat aan alle criteria voldoet, het correct uitvoert, in de efficiëntste volgorde. Dat is hoe de wetenschap op verschillende niveaus georganiseerd gaat worden. Dit is op alle vlakken een interdisciplinair proces, niet alleen maar qua interessegebied, maar ook qua denkwijze. Dit kan niet anders en iedereen dient gerespecteerd te worden voor diens bijdrage.

CENTRALE REGISTRATIE DIPLOMA'S

VGC is ervoor dat alle diploma's die behaald worden vrij op te zoeken zijn voor iedereen om te zien of mensen wel over de juiste kwalificaties bezitten. Hier kunnen dan diploma's geregistreerd worden met een aantal kanttekeningen: naam persoon, geboortedatum, geboorteplaats, opleiding, onderwijsinstelling, doorklikken naar vakinhoudelijke beschrijving, jaargang van behalen, aantekening van goed gedrag, erkend door overheid of niet, doorklikken naar cijferlijst. Je bevoegdheid is een publieke aangelegenheid en een onderdeel van het publieke leven, dus dit moet ook vrij in te zien zijn.

TEGEN HET IDEE VAN DE IDEALE MENS

VGC moet constateren dat veel mensen niet binnen het hokje passen waarbinnen ze geplaatst worden en dat dat dan toegeschreven wordt aan die mensen zelf. Hierdoor wordt er al gauw een stoornis zoals autisme of ADHD geveinsd. Plat gezegd is VGC tegen het idee van een *übermensch*.

Dat de overheid het woord niet in de mond neemt, houdt niet in dat ze er niet van spreken. Dit moet per direct gestopt worden, wat feitelijk een einde betekent aan wat nu de kenniseconomie wordt genoemd.

In plaats daarvan staat VGC voor een dynamischere humane economie, waarbij de mens en de individuele bijdragen centraal horen te staan. Voor sommigen is dit kennis. Voor anderen is dit methodische procesvoering. Voor anderen zijn het praktische zaken. Hoe eenieder dit ziet dient individueel vastgesteld en geaccommodeerd te worden.

Juist onze verschillen maken dat we allemaal op onze eigen manier bij kunnen dragen en dat moet gerespecteerd worden.

ZORG

De zorg is een onderdeel van het sociale systeem en dient dus gratis geleverd te worden.

Voor ieder type zorg dient er een afzonderlijke registratie te komen, die niet onafhankelijk van elkaar ingezien kan worden. Een tandarts kan dus niet de gegevens inzien van de huisarts. Deze registratie dient na elektronische verificatie van de identiteit gratis en direct in te zien te zijn voor de persoon die dit betreft. Wel dient de medicatie geregistreerd te worden, waarbij voor alle vakgebieden waarvoor dit van toepassing is binnen de zorg, dit dan wel weer in te zien is. Bepaalde vormen van medicatie zorgen bijvoorbeeld voor een verkeerde reactie op anesthesie.

Binnen zekere grenzen staat VGC voor de vrije interpretatie van de behandeling door de behandelaar, omdat de specifieke zorgvraag niet altijd aan richtlijnen conformeert. Wel dient wetenschappelijk vastgelegd te worden welke definities worden gehanteerd en waarom de zorgvraag als dusdanig zo op de patiënt wordt afgestemd.

Al met al is VGC voor een verwetenschappelijking van de gezondheidszorg, waarbij VGC ook specifiek kijkt naar de geestelijke gezondheidszorg (GGZ). Binnen de GGZ moeten richtlijnen komen in termen van de documentatie van de verschillende geestesstoornissen.

Voor een patiënt dient vastgelegd te worden wat de diagnose is en wat de wetenschappelijke definitie is van deze diagnose. Er dient vastgelegd te worden hoe de patiënt voldoet aan deze definitie.

Voor zover mensen hun meningen en waarnemingen uiten, dient vastgelegd te worden wie wat gezegd heeft. Ook dienen de verschillende waarnemingen naar de verschillende betrokkenen teruggekoppeld te worden, om waar mogelijk te controleren of het klopt.

Een diagnose dient te voldoen aan het falsificatie principe van Popper, wat als dusdanig inhoudt, dat theorieën op basis van waarnemingen vast te stellen of te weerleggen zijn.

Omdat binnen de zorg niet altijd aan waarheidsvinding gedaan kan worden, terwijl de waarheid wel vastgesteld dient te worden, zijn zorg-professionals verplicht gebruik te maken van forensische instanties zoals de politie, waar het waarheidsvinding betreft.

Kan niet vastgesteld worden of iets waar is of niet, dan dienen beide partijen als dusdanig in het gelijk gesteld te worden in termen van de zorg die ze nodig hebben.

Zorg-professionals treden nooit op als rechter, niet ten voordele en niet ten nadele van een persoon. Zorg-professionals dienen altijd de basisrechten van mensen te respecteren en ontzeggen patiënten dus bijvoorbeeld nooit het recht om aangifte te doen.

Verder kan bij gebrek aan een meting, deze meting ook niet meegenomen worden bij de diagnose. Dus als een kind bijvoorbeeld niet meewerkt aan een (onderdeel van een) IQ-test, dan kan niet een IQ van o genoteerd worden. Er dient dan „Niet beschikbaar” genoteerd te worden.

Mocht blijken dat iemand onterecht in een psychiatrisch ziekenhuis of een psychiatrische afdeling van een ziekenhuis is vastgehouden, dan heeft deze persoon recht op een schadevergoeding, mits het niet op eigen initiatief gebeurd is. In een psychiatrisch ziekenhuis verkeer je niet in vrijheid.

Sommige psychiatrische aandoeningen staan erom bekend, dat als ze op dezelfde afdeling geplaatst worden als andere psychiatrische aandoeningen, dat dit ten nadele werkt van patiënten. Psychopaten hebben bijvoorbeeld de neiging om de behandeling van andere patiënten te frustreren.

Het is noodzakelijk om voor alle spectra van aandoeningen een aparte afdeling te hebben. Het is inefficiënt om dit binnen elk ziekenhuis te doen. Als dusdanig is het noodzakelijk dat psychiatrische ziekenhuizen zich specialiseren naar type spectrum aandoeningen dat ze behandelen. Voordat mensen worden opgenomen, moet eerst een eerste diagnose gesteld worden in een centraal diagnostisch centrum. Daarna worden patiënten vervoerd naar het juiste ziekenhuis.

Doel van de zorg is altijd de patiënten zo snel mogelijk naar huis te krijgen.

Er moeten duidelijke minimum percentages in termen van zorg-professionals worden vastgesteld voor elk van de beroepsgroepen. Voorbij dit punt mag dan niet bezuinigd worden. Deze richtlijn zal in samenspraak met de gezondheidszorg vastgesteld moeten worden.

VGC staat er ook voor dat er onafhankelijk onderzoek wordt verricht naar psychiatrische medicatie. Deze wordt momenteel te snel voorgeschreven.

VGC verwacht dat deze alleen in de ernstigste gevallen voorgeschreven mag worden, waarbij geen goed gesprek meer mogelijk is. VGC verwacht dat de optimale duur van een behandeling met medicatie maximaal zes weken betreft, waarna gelijk weer afgebouwd moet worden om afhankelijkheid (verslaving) te voorkomen.

Als iemand geen medicatie wil, en dan heeft VGC het dus ook over antipsychotica of chemische castratie, dan dient de lichaamseigen privacy gerespecteerd te worden. Gedwongen medicatie is niet toegestaan. De effecten van medicatie zijn te ingrijpend op het fysieke en mentale gestel om dit gedwongen toe te mogen passen.

Iets waar VGC in geïnteresseerd is, is fagen-onderzoek. Dit werd met name in Oost-Europa onderzocht, waarbij bij resistentie een cocktail van anti-stoffen werd aangeboden. VGC weet niet of dit in West-Europa onderzocht wordt, maar vind dat dit wel zou moeten.

Zaken zoals protheses worden ook door de staat vergoed. Protheses zijn nodig om te kunnen functioneren en gelukkig te zijn. Alhoewel dit de drijfveer is van VGC is het vanuit utilistisch perspectief ook beter mensen goed te verzorgen, want mensen die kunnen werken dragen bij en kosten de staat dus ook geen geld, maar leveren geld op.

Iedereen binnen de zorg moet zelf geestelijk onderzocht worden, mag geen geestesstoornis hebben en geen strafblad, willen ze dit werk mogen doen. Ook moet vastgesteld worden dat ze hun functie in zijn geheel wensen uit te voeren.

ZORG KENNISSYSTEEM

Een systeem voor verpleegkundigen, naasten en mogelijke patiënten waar ze symptomen in kunnen voeren, zodat er bijvoorbeeld niet incorrect een geestesziekte zoals schizofrenie wordt gesuggereerd, terwijl shellshock van toepassing is. Hierbij kunnen dan suggesties gegeven worden om beter te differentiëren, dat als het toestandbeeld te beperkt in kaart gebracht is, wat voor een mogelijkheden er dan zijn en wat de criteria zijn waar deze aan moeten voldoen. Mogelijk dat hier dan ook een aantal basiszaken als de manier waarop expressie beperkt is middels foto's in kaart gebracht kunnen worden om vroegtijdig problemen te kunnen signaleren.

AFSCHAFFEN GZ-KWALIFICATIE PSYCHOLOGEN

Psychologen moeten hun werk wetenschappelijk doen. Dit houdt in dat je een wetenschappelijke opleiding gevolgd hebt. De GZ-kwalificatie staat toe dat psychologen hun werk zonder waarheidsvinding doen. Dit is het tegenovergestelde van wat er beweerd wordt.

Het grootste probleem is dat de kwalificatie bekend staat als hebbende het gelijke niveau een PhD. Dat is niet correct, want er is simpelweg niet genoeg ruimte om baanbrekend onderzoek te doen om zoveel PhD's uit te geven. De PhD is een erediploma, waarbij je enigszins geluk moet hebben dat je je wetenschappelijke kennis breder toe kan passen bij een niet eerder ontdekt probleem.

Alle geestesstoornissen zijn ondertussen wel bekend. Er is hier en daar nog wel wat verbetering mogelijk in termen van de behandeling, maar dit moet ook meer vanuit een breder interdisciplinair kader gebeuren, zoals bijvoorbeeld psychiatrie en natuurkunde.

Als de basisaannee is dat de GZ-kwalificatie gelijk staat aan een PhD, terwijl het niet haalbaar is om een extra diploma uit te reiken, dan is dat alleen al voldoende reden om aan te nemen dat het diploma niet klopt. In de praktijk blijkt dat ze leren wetenschappelijke standaarden te negeren en resultaten te vervalsen, getuige ook de vervalste diploma-kwalificatie.

Er zullen uitzonderingen zijn, waarbij mensen in eerste instantie meewerken om vervolgens zich te verzetten, dus de noodzaak om mensen individueel te beoordelen blijft altijd aanwezig. Hier mag ook nooit van afgeweken worden.

Als we kijken hoe patiënten behandeld worden, hebben we het over een medische behandeling die ondersteund door een psychiater ook tot medicatie kan leiden. Een open hart operatie voer je ook niet uit als geen wetenschappelijke diagnose van hartproblemen is gesteld. Op hersenen opereer je als dusdanig ook niet zomaar.

VGC is dus voor het hanteren van de wetenschappelijke kwalificatie van psychologen, waarbij ze een analytische meesterschap proef moeten hebben afgelegd. Zonder analytisch meesterschap, geen diagnose. Je moet ook weigeren van correcte analyses af te wijken.

ORGAANDONOREN

Het zelfbeschikkingsrecht staat centraal in de discussie voor wat betreft het donorschap. VGC is van mening dat elke situatie die kan leiden tot organen oogsten voorkomen moet worden. Dit houdt in dat er extra gecontroleerd wordt of de procedures nageleefd worden. Een donor moet bijvoorbeeld hersendood zijn, wat vastgesteld moet worden met moderne medische apparatuur, voordat er overgegaan mag worden tot het verwijderen van organen.

Omdat het zelfbeschikkingsrecht centraal staat, kunnen we niet verplichten dat mensen na hun dood hun organen afstaan, hoe aantrekkelijk dit dan ook lijkt. In de eerste plaats richten we ons dus op voorlichting, waarbij de procedures duidelijk uitgelegd worden. De nadruk komt dan ook te liggen op het correct naleven van de procedures en dat mensen begrijpen dat er ook achteraf nagekeken kan worden of ze nageleefd zijn.

Plat gezegd bestond één van de eerste patenten uit een ontwerp voor een doodskist met een bel, zodat de voor overleden verwarde persoon die nog leefde, duidelijk kon laten merken aan de begrafenisondernemers, dat ze het toch even verkeerd gezien hadden. Dit soort situaties zijn realistische situaties, omdat artsen die niet getest zijn de procedures nog wel eens laten voor wat ze zijn. Artsen testen voor wat betreft hun geestesgesteldheid is dus ook een prioriteit en het feit dat dit dan gebeurt moet ook duidelijk gemaakt worden aan potentiële donoren.

Donorveiligheid staat dus voorop en de campagnes om donoren over de streep te trekken krijgen meer een inhoudelijk karakter van hoe het werkt, dan dat ze zich richten op het gevoel dat teweeg gebracht wordt bij de patiënt die te doneren organen ontvangt. Hier kan in de conclusie wel nog op gewezen worden, maar primair doel is te communiceren wat voor een procedures er zijn en hoe deze nageleefd worden. Vanuit de reclamewereld gezien zijn donoren niet de eindgebruikers, maar een tussenstation die middelen aandragen en ze moeten dus ook als dusdanig benaderd worden.

GEBOORTEBEPERKING BIJ KWETSBAREN

Het is erg populair om weer in Renaissance-achtige termen te denken, zoals geboortebeperking bij kwetsbaren, zoals geesteszieken. De mensenrechten van geesteszieken dienen gerespecteerd te worden en dus ook hun lichamelijke integriteit.

Als ze er zelf voor kiezen om geen kinderen te nemen, dan is dat aan hun. Maar gedwongen anticonceptie dat gaat langzaam richting de verwijdering van de eierstokken. Dat is een dusdanige ingrijpende maatregel dat de lichamelijke integriteit aangetast wordt.

Iedere familie kent zijn kwetsbaren en iedere familie is ook voortgekomen uit kwetsbaren. Als dit niet toegestaan was, dan hadden heel veel lieve mensen nu niet bestaan.

Tevens loop je het risico dat mensen door onkunde en narcisme van de behandelaar als kwetsbaar worden opgeschreven, waarbij ze dus onderworpen worden aan geboortebeperving, terwijl ze helemaal niet kwetsbaar zijn binnen de huidige context. Met andere woorden, zelfs al zou je gelijk hebben voor wat betreft de hoofdmoot van de kwetsbaren, dan nog moet je rekening houden met de uitzonderingen.

VGC is ervoor dat kwetsbaren begeleid worden bij het krijgen en opvangen van hun kinderen. Dit is een fundamenteel mensenrecht. Vraag ze dus niet alleen: „Wil je kinderen?“, maar als het antwoord „Ja.” is, bied ze dan ook hulp. Alleen bij „Nee.” kan je anticonceptie aanbieden.

Worden ze zwanger, neem ze hun drank en sigaretten af. Zorg dat ze zichzelf niet beschadigen. Bescherm het kind en investeer dus in de begeleiding.

KWALITEITSVERHOGING BH'S

Vanuit medisch oogpunt, ter ondersteuning van vrouwen en om zorgkosten te besparen, is het noodzakelijk om goede ondersteunende BH's te leveren, waar dames zich ook prettig bij voelen. Sommige dames gaan letterlijk gebukt onder hun eigen borsten. Dit is geenszins medisch goed te keuren en ze horen dus ook aanspraak te kunnen maken op goede BH's. Dit zijn zorgkosten en het is geen probleem om dit te ontwerpen.

Een goed product ziet er ook mooi uit, dus het is geen probleem om BH's te ontwerpen die een lust zijn voor de borsten en het zelfvertrouwen van de vrouw. Deze BH's kunnen dan een keurmerk krijgen, waarbij qua ontwerpproces een normaal sociaal loon gerekend wordt zoals elders gedefinieerd in dit partijprogramma. Er mag dan niet meer dan 10% op de totale productiekosten in rekening gebracht worden.

Er is geen enkele reden dat een goede BH meer dan twintig euro hoeft te kosten. De totale productiekosten voor machinale fabricatie zijn dusdanig laag, dat iedere dame met een riante voorgevel ook een riante kwaliteit moet krijgen qua BH. Dat een BH ingewikkelder is dan een onderbroek kan VGC niet ontkennen, maar dit houdt niet in dat een dame de noodzaak moet negeren om goede BH's te dragen.

Het is niet de bedoeling dat dames gratis BH's van de staat kunnen krijgen als zorgkosten, omdat ze er dan te laks mee omgaan. Ze zullen ook in ruime mate aanwezig blijven, dus het kan gewoon liberaal aangeboden blijven.

POLITIE EN JUSTITIE

De volgende percentages zijn provisorisch vastgesteld en moeten geverifieerd worden door bijvoorbeeld het CBS. Veel zal er echter niet vanaf geweken mogen worden in enge zin, mits nodig wel in ruime zin.

Om de veiligheid in Nederland te garanderen, dient ten minste 2% van de Nederlandse bevolking uit ambtenaren werkzaam bij de politie te bestaan. (Dat is dus 5 x het huidige percentage.) Zo ook dient ten minste 0,06% van de Nederlanders het ambt rechter te bekleden. Een even groot minimum percentage van 0,06% geldt voor het aantal officieren van justitie. Voorbij deze percentages mag niet bezuinigd worden.

Ook voor andere medewerkers binnen justitie zal een minimum percentage vastgesteld moeten worden. Binnen de politie zal de vastgestelde 2% verder opgedeeld moeten worden in aparte functiegroepen, zodat niet al het geld naar de goedkoopste functiegroep bedeed kan worden.

Een ieder heeft het recht om aangifte te doen. Er moet een centrale aangifte-portal komen op het Internet, waarbij na elektronische verificatie van de identiteit eenieder aangifte moet kunnen doen van alle typen feiten. De portal is verantwoordelijk voor de verwijzing van de klacht of overtreding naar de juiste instantie. De klacht of overtreding wordt automatisch geregistreerd.

Het moet uiteraard ook mogelijk zijn enkel melding te maken met een vraag om bemiddeling, maar de keuze is aan de aangever.

Alhoewel de uiteindelijke besluiten door mensen genomen dienen te worden, dient het proces van het doen van aangifte en de afhandeling van aangiftes zo veel mogelijk geautomatiseerd te worden. Dit om te voorkomen dat mensen van het systeem afwijken en zich functies toe-eigenen die ze niet hebben.

Elke aangifte moet onderzocht worden. Elk onderzoek wordt afgesloten met een proces.

In termen van bewijslast dient de politie gebruik te maken van moderne technologieën. De verklaringen dienen verplicht vastgelegd te worden op video, met beeld en geluid, waarbij de verdachten, getuigen en slachtoffers altijd in beeld zijn. Dit om te voorkomen dat een verklaring vervalst wordt en om te voorkomen dat bewijs in de prullenbak verdwijnt. Er kan veel afgeleid worden aan de hand van wat iemand zegt en hoe deze zich uit. Dit dient dus ook letterlijk overgenomen te worden.

Geen enkele ambtsdrager heeft wat VGC betreft de bevoegdheid om de absolute waarheid te verkondigen. Je moet ondersteunend bewijs hebben van wat je zegt. Het is dus niet zo dat het woord van een politieagent of jurist dubbel telt. Ook zij zijn gewone getuigen.

In eerste instantie dient de politie als richtlijn te hanteren dat er open vragen gesteld worden, zoals „Hoe?“, „Wat?“ en „Waarom?“ De politie moet de betrokkenen de kans geven hun verhaal te doen zonder direct te dwingend, dringend of sturend op te treden.

De eerste en tweede kamer zorgen voor een algemene niet discriminerende wetgeving. De politie dient ook alle vormen van problematiek aan te pakken, zonder uitzondering. Er mogen geen prioriteiten gesteld worden van welke typen misdaad wel en welke typen misdaad niet aangepakt worden. Alle typen misdaad worden aangepakt, binnen alle bevolkingsgroepen.

Als algemene richtlijn geldt, dat als het goed gaat met het land, de gevangenen vol zitten. Misdadencijfers horen niet laag te zijn. Realistische misdadencijfers zijn niet laag, maar hoog.

Alle mensen werkzaam voor de politie en justitie dienen geestelijk getest te worden, mogen geen geestesstoornis of strafblad hebben, willen ze dit werk uit mogen voeren. Ook moet vastgesteld worden dat ze hun functie in zijn geheel wensen uit te voeren.

KLEDING OPSPORINGSBEVOEGDEN EN WAPENSCHILD MET BARCODE

VGC maakt zich zorgen over de brandveiligheid van politieuniformen: ze wekken sterk de indruk van hetzelfde materiaal gemaakt te zijn als trainingspakken. Deze vatten bijzonder snel vlam en smelten, waardoor de brandende materialen met de huid verkleven, zodat de brandwonden ernstiger zijn dan anders en nauwelijks te voorkomen.

VGC pleit voor de aanschaf van standaard tactische kleding, zoals die ook door het leger gedragen wordt. Wel moet er dan overeengekomen worden welke opsporingsbevoegden welke kleur en model kleding precies dragen, voor zover het überhaupt noodzakelijk is om dit onderscheid te maken. VGC is zelf van mening dat alle opsporingsbevoegden zelf naar

omstandigheid kunnen bepalen welke kleur van toepassing is middels een vast protocol. In het bos draag je dan een andere kleur kleding dan in de stad.

Het is ondertussen bekend bij VGC dat canvas lasjassen de gewenste eigenschappen hebben van politieuniformen: ze zijn gasexplosie, vuur-, zuur- en waterbestendig. Het canvas is makkelijk om te vormen voor politieuniformen, waarbij wel gekozen moet worden voor lichtere kleuren als er veel in de zon gewerkt wordt. Het jasje moet makkelijk opengeklapt kunnen worden en met een drukknop vastgezet kunnen worden als het risico laag is. Ook moet het eenvoudig zijn zaken zoals een camera te bevestigen.

De noodzaak van een pet als onderdeel van het politieuniform moet wel benadrukt worden vanwege het tactische overwicht dat je hiermee kan behalen. Om de afstand te sluiten kan je je pet in het gezicht van de tegenstander gooien, zodat ze even afgeleid zijn. Een pet is dus wel een redelijk schadeloos wapen en een noodzakelijk onderdeel van het uniform. De pet dient verstelbaar te zijn, zodat naar behoeven de maat aangepast kan worden aan het hoofd van de agent. Hoofden zijn er in teveel soorten en maten om je te beperken tot een aantal standaardmaten.

In plaats van heel groot het woord politie, boswachter of iets anders op je uniform te zetten, waarbij mensen puur op het uniform afgaan, wil VGC afstappen van dit verouderde model. Uniformen worden gestolen en dragen niets bij aan de identificatie. In plaats daarvan wil VGC een standaard wapenschild laten ontwerpen, waarbij het onderscheid naar functie en rang gemaakt wordt middels de te graveren tekst.

Als aanvulling op dit wapenschild wil VGC dat er een identificatie-app wordt ontwikkeld, zodat mensen met hun telefoon de barcode kunnen scannen, waarbij de app deze terugkoppelt naar een database. Deze stuurt dan de gegevens van de opsporingsambtenaar, inclusief naam, nummer, contactgegevens en foto ter identificatie, alsmede een link naar het klachtenprotocol naar de telefoon van de gebruiker. Op deze manier is het makkelijker om te identificeren dat je te maken hebt met een echte opsporingsambtenaar.

Dit wapenschild kan met een clip aan de borstzak bevestigd worden, waarbij het middels een drukknop of haaksysteem ook vastgezet moet worden om extra te zorgen dat deze niet loskomt. De barcode hoeft enkel op aanvraag beschikbaar te zijn. Wel moet de noodzaak van de app benadrukt worden naar de burger. In principe kan iedereen barcodes laten maken op het Internet of met gespecialiseerde apps. Zonder terugkoppeling naar de database betekent een barcode niets.

PUBLIEK STRAFBLAD EN INZAGERECHT POLITIEDOSSIER

Een strafblad kan heel veel zeggen over een mens. VGC is er absoluut voor dat mensen die hun straf uitgezeten hebben, een tweede kans krijgen, maar niet om het nog een keer te doen. Wat dat betreft is VGC voor publieke strafbladen.

Feitelijk wil VGC dat je duidelijk kan zien wanneer mensen in aanraking zijn geweest met justitie, ook als het slechts een arrestatie betreft. Zolang iemand niet schuldig bevonden is dient er altijd bij te staan dat iemand onschuldig is. Pas als iemand schuldig bevonden is dient dit ook als dusdanig genoteerd te worden. Bij een veroordeling of ontslag van rechtsvervolging wordt wel de datum ook vermeld, of ten minste dat er uitspraak is gedaan.

VGC is er eigenlijk ook voor dat je zelf je complete politiedossier online in kunt zien na elektronische verificatie van je identiteit. Als iemand gezocht wordt, kun je bijvoorbeeld in

het systeem inbakken dat het IP-adres en de locatie wordt doorgegeven aan de politie als deze zijn dossier raadpleegt.

VGC gaat ervan uit dat mensen goed weten wanneer ze gezocht worden. Als je het niet weet en je krijgt het via inzage in je dossier te zien, dan kan je juist ook medewerking verlenen.

Niet iedereen zal het hier mee eens zijn, dat het wenselijk is dat verdachten alles in kunnen zien. Dit moet psychologisch en strafrechtelijk onderzocht worden.

Alhoewel dit het wenselijke standpunt is, is VGC momenteel van mening dat het in de praktijk niet haalbaar is. Dit valt te illustreren aan de hand van de volgende gedachtegang, die tot de conclusie gevolgd moet worden...

Als het toch niet wenselijk blijkt, dat je je complete dossier in kan zien, dan biedt VGC wel een redelijk alternatief. Je moet altijd alle verklaringen en al het bewijsmateriaal dat je eigenhandig aangeleverd hebt in kunnen zien, zodat je kan controleren of het niet vervalst is. Dit houdt ook in, dat de politie eigenhandig verkregen verklaringen op video vast moet leggen, waarbij het volledige beeldmateriaal van het onderzoek beschikbaar moet zijn voor diegene die de verklaring heeft afgelegd.

Daarnaast moet de politie in het geval van lopende onderzoeken aan kunnen geven of iemand in hechtenis genomen is of niet. Al naar gelang iemand in hechtenis genomen is, kunnen delen van lopende onderzoeken open gegeven worden. Dit moet ook zodra je in hechtenis genomen bent, om je eerlijk te kunnen verdedigen. Op het moment dat je nog niet in hechtenis genomen bent, kan dan binnen dit redelijke alternatief besloten worden dat je bepaalde delen van je dossier dus niet in mag zien.

Wel kan je dus als vereiste stellen, dat mensen niet via een soort van DarkWeb of Proxy-server met maskering van het IP-adres hun dossier in kunnen zien. Het moet altijd gaan via een open doch veilige verbinding via het Internet. Mogelijk dat de politie speciale systemen aangeleverd kan krijgen, zodat routing informatie op systeemniveau ingezien kan worden, waardoor het gebruik maken van het DarkWeb of Proxy-servers praktisch onmogelijk gemaakt wordt.

Het is nu nog mogelijk om een server twee verbindingen aan te laten maken, waarbij deze verbindingen niet direct aan elkaar te linken zijn, alhoewel de server wel de data doorgeeft van de ene verbinding aan de andere verbinding. De vraag is, hoe je dit tegengaat. Mogelijk dat er een type versleuteling mogelijk is, die een tussenstation niet kan passeren, als het twee verbindingen betreft met één computer, waarbij binnen de computer de data van de ene verbinding aan de andere wordt doorgegeven.

Je moet dan een manier zoeken om berichten die een verbinding en het correct doorgeven van data binnen een enkele verbinding bevestigen binnen die verbinding te houden. In de praktijk is dit niet mogelijk, omdat je je DigiD ook aan iemand anders kan geven, die je dan weer opbelt.

De enige oplossing is, dat je toegangspunten hebt, ook los van het officiële politiebureau, bijvoorbeeld bij de gemeente, waarbij deze wel bemant worden door politiemedewerkers, waar je gewoon direct, na identificatie alles kan controleren dat je in mag zien. Dit moet dan ook zonder een brief aan de korpschef kunnen. In principe is dat ook direct genoeg voor de onschuldige burger.

BOEVENPAS

VGC is van mening dat burgers met een strafblad zo veel mogelijk belemmerd moeten worden om naar een ander land te vluchten en daar opnieuw te beginnen. Ook moet voorkomen worden dat ze binnen het eigen land ongemerkt door kunnen gaan door allerlei macht-gevende posities te verwerven binnen sociale of liberale context.

Dit type mensen, als ze eenmaal bekend zijn, moeten binnen de grenzen van de privacywetgeving, mits ze dus niets fout doen, nog steeds niet weer volledig uit het vizier kunnen geraken, nadat ze hun straf hebben uitgezeten. Het is in veel gevallen echter niet de bedoeling dat ze levenslang begeleid worden door de reclassering.

VGC is voor een speciaal identiteitsbewijs met duidelijke kenmerken, om aan te tonen dat sommige mensen een misdaad op hun geweten hebben. Zodra het vast is komen te staan dat deze mensen een misdaad op hun geweten hebben en ze dus schuldig bevonden zijn, krijgen ze in plaats van een reguliere identiteitskaart of paspoort een zogenaamde „boevenpas”.

Deze boevenpas is op twee manieren te herkennen. Ten eerste staat er op de pas niet het woord paspoort of identiteitskaart, maar letterlijk boevenpas, met de Engelse vertaling „*thug pass*” en menig andere vertaling op de achterkant. Ook is de kleur afwijkend, in dat deze zwart wit gestreept of heel donker grijs wit gestreept moet worden.

Doel is om mensen met een veroordeling binnen de grenzen van ons land te houden, zodat we niet andere landen met onze criminaliteit opzadelen. Dit voorkomt recidive en de mogelijkheid tot terugkeer met een vervalst identiteitsbewijs.

De boevenpas moet net zoals elke andere identiteitskaart of paspoort natuurlijk altijd te tonen te zijn door de eigenaar en dus drager. Mensen die hun straf uitgezeten hebben hoeven niet omdat ze hun boevenpas vergeten zijn naar de gevangenis zolang ze verder niets op hun geweten hebben, maar betalen net zoals iedereen de gebruikelijke boete.

PUBLIEKE CRIMINALISERING GROEPERINGEN

VGC kan niet zeggen dat VGC zich aangetrokken voelt tot, of zich kan identificeren met leden van bijvoorbeeld Satudarah. Met hun zijn er meer groepen mensen die gecriminaliseerd worden in Nederland, ook bijvoorbeeld mensen met internationale afkomst.

VGC hoeft geen hand. Je hoeft VGC niet aardig te vinden. VGC vindt jullie waarschijnlijk ook niet altijd aardig. Maar VGC heeft wel iedereen te vertegenwoordigen.

VGC vertegenwoordigt mensen middels de wet. Als dusdanig zijn mensen onschuldig tot het tegendeel bewezen is en bijvoorbeeld leden van Satudarah de toegang ontzeggen tot cafés is mijns inziens niet mogelijk, omdat een café bij uitstek een plek is om „samen te scholen” door iedereen.

Het is beperkt mogelijk om aanspraak te maken op samenscholingsverboden, op het moment dat je kan aantonen dat er een dreiging vanuit gaat. Ook kan je aanspraak maken op het verbod op geluidshinder. Zolang er geen aanwijzingen zijn dat ergens criminele activiteiten plaatsvinden kan je gewoon niets doen.

VGC is er zelf voor om te bemiddelen, om geschillen te voorkomen, in plaats van ze naderhand op te moeten lossen. Dit zou bijvoorbeeld kunnen door motor-routes langs hotspots waar ze met zijn allen Motörhead of iets dergelijks kunnen luisteren aan te bieden in een Rock’n’Roll aandoende routegids. Dit voorkomt ook dat rustieke dorpjes verstoord worden door geluidsoverlast.

Al met al is VGC voor praten, praten en nog eens praten, zelfs als verschillende groeperingen niet graag met elkaar rond de tafel zitten. (Dit geldt ook voor bijvoorbeeld mensen met internationale achtergronden.)

Voor wat betreft mensen zoals leden van motorclubs die gecriminaliseerd worden, hoopt VGC ze feitelijk te decriminaliseren, waarbij ze fijn voetbal honks e.d. gaan bouwen, door de angel uit de discussie te halen. Criminaliteit wordt op individuele basis aangepakt, daar zorgt VGC voor door te zorgen dat we 2% politieambtenaren krijgen.

Alle criminelen worden opgepakt, ongeacht de afkomst of de groepering waartoe je behoort, maar net zo goed mogen alle onschuldigen vrijuit gaan.

STOPPEN VALSE AANGIFTES POLITIE

Het is niet ongebruikelijk dat de politie een aangifte noteert, waarbij ze aangeven hoe zwaar de straf zou zijn als je wél iets gedaan zou hebben. Ten eerste, als je het niet gedaan hebt en ze weten het dan ben je natuurlijk dubbel onschuldig. Ten tweede, valse aangiftes worden momenteel bestraft met maximaal 1 jaar gevangenisstraf en €80.000,00 boete. Dit houdt in dat de politieagenten en andere rechtsdienaren die dit doen zelf schuldig zijn.

VGC raadt wel aan dat mensen de ruimte krijgen om na te denken. Net zo goed als dat mensen die in beperking zitten wel directe toegang moeten hebben tot alle strafrechtelijke documentatie inclusief de wet en de procedures, alsmede psychiatrische definities, kan het op zich geen kwaad om een poster achter kogelvrij glas in elke cel en arrestatieruimte op te hangen, met de maximumstraffen voor alle misdaden. Waar nodig kan dit niet grensoverschrijdend wel een afschrikwekkend effect hebben.

VERPLICHTE BEGELEIDING RECLASSERING

VGC is van mening dat diegenen die volledig toerekeningsvatbaar zijn bevonden, die zich in een positie bevinden dat ze gewoon weer aan het werk kunnen na vrijlating, toch begeleiding moeten krijgen van de reclassering, om herhaling te voorkomen. Dit houdt ook in dat de omgeving correct wordt ingelicht, zodat er correct omgegaan wordt met eerdere gebeurtenissen.

Momenteel is de tendens nog dusdanig dat veroordeelden teveel de hand boven het hoofd wordt gehouden. Veroordeelden verdienen na het uitzitten van hun straf een tweede kans, maar niet om het nog een keer te doen. Enige sociale controle is na veroordeling als dusdanig op zijn plek. Mensen die in de gaten gehouden worden hebben minder snel de neiging weer de fout in te gaan, omdat de mogelijkheid zich ook minder snel voordoet.

Bij veroordeelden die geheel of verminderd toerekeningsvatbaar zijn verklaard moet wat betreft VGC de sociale controle op zijn plek blijven en op sommige punten versterkt worden. Dit uit zich echter meer in scholing en voorlichting van mensen binnen justitie en de GGZ, voor wat betreft gedragingen en zienswijzen die recidive in de kaart spelen. Dit moet dan ook leiden tot passende sancties die momenteel niet of te weinig opgelegd worden.

WARM HOUDEN KOUDE ZAKEN

VGC is ervoor dat er vaste periodes worden geïntroduceerd, waarbij de politie een volledige dossier-controle uitvoert bij zaken zonder veroordeling, waarbij we het hebben over een categorie 2 of 3 misdaad zoals beargumenteerd in dit partijprogramma, waarbij het wel zo is dat vastgesteld is dat de misdaad heeft kunnen plaatsvinden.

In eerste instantie, na het doen van aangifte moet alles onderzocht worden. Als er te weinig politie-capaciteit is moeten er gelijk nieuwe politiemedewerkers aangenomen worden die de voorhanden zijnde problemen aan mogen pakken. Desnoods levert de nationale reserve ondersteuning.

Een zaak mag niet te rusten worden gelegd voordat er een veroordeling is en een tijdelijke pauze van het onderzoek mag pas geïntroduceerd worden als er gedurende drie maanden geen nieuwe feiten gevonden zijn. Zodra er nieuwe feiten gevonden zijn gaat deze periode van drie maanden opnieuw in.

Als een zaak gepauzeerd is, gaat er een periode in van zes maanden. Elke zes maanden moet er opnieuw naar de zaak gekeken worden, waarbij het dossier volledig doorgelezen wordt, om te zorgen dat politiemedewerkers alle feiten in hun achterhoofd hebben, zodat vergelijkbare zaken makkelijker aan oudere zaken te verbinden zijn.

VERPLICHTE BASIS-AUTOPSIE BIJ OVERLIJDEN

Mensen die begraven worden kunnen niet altijd hun geheimen nog prijs geven nadat dit gebeurd is. Bij mensen die gecremeerd worden is de kans hierop nihil. Dat vormt een probleem voor wat betreft opsporing en registratie van alle dood door schuld, moord en doodslag. Dit moet voorkomen worden.

Verdachte omstandigheden zijn niet altijd duidelijk aanwezig.

De enige oplossing is dat je altijd een basis-autopsie uitvoert bij overlijden, zodat enkel bij het te laat vinden van het lichaam er nog een situatie kan ontstaan van onduidelijkheid. Het is niet mogelijk om alle misdaden correct te registreren. Sommige moorden zullen als vermissingen te boek blijven staan, maar de foutmarge kan teruggedrongen worden.

De basis-autopsie bestaat dan in ieder geval uit een toxicologisch onderzoek en een röntgenfoto van de overledene. Mogelijk dat het ook wenselijk is monsters te nemen van de organen.

Voor de familie biedt de autopsie uitsluitel, wat meestal rust geeft, maar het verstoren van het lijk kan ook leiden tot onrust, dus onderzoek naar modernere efficiëntere minder ingrijpende autopsie-methoden is geboden.

PROCESRECHT

VGC vindt dat alle mensen in Nederland altijd het recht hebben een proces te beginnen, mits er sprake is van een klacht, overtreding of misdrijf. Dit procesrecht is onbeperkt, in dat er ook altijd onbeperkt hoger beroep ingesteld mag worden.

Voor het hoger beroep geldt, dat het hoger beroep zo snel mogelijk moet plaats vinden. Het eerste hoger beroep niet later dan twee weken na aanvraag van het hoger beroep. Elk volgende hoger beroep niet later dan zes maanden na het laatste hoger beroep of twee weken na aanvraag van het hoger beroep, als de zes maanden termijn dan overschreden wordt.

Omdat we in een beschaafd land wonen handelen we alle conflicten en geschillen ook beschaafd af. VGC is er niet tegen dat er in eerste instantie ook mediatie plaats kan vinden, maar er mag niet gebroken worden met het procesrecht. Dit vormt een onderdeel van onze beschaving.

VGC staat voor de algehele afschaffing van de onschendbaarheid. Mensen met een publieke functie genieten momenteel wat dat betreft niet alleen maar een dubbele

bescherming door de Nederlandse wet, maar hebben ook een dubbele verantwoordelijkheid, omdat de burger hun naar voorbeeld volgt.

Iedereen heeft volgens VGC het recht om zelf zonder tussenkomst van een advocaat elke mogelijke procedure op te starten. Eventueel kan hierna nog een advocaat toegewezen worden.

VGC is ook voor de expliciete toevoeging aan het Nederlands recht, naast het recht op rechtsbijstand, het recht om jezelf te vertegenwoordigen. Niet iedereen voelt zich prettig en/of gehoord door een advocaat, dus het staat ook iedereen vrij om ervoor te kiezen zonder advocaat verder te gaan.

Mocht er sprake zijn van een querulant of een mogelijke querulanten-waan, dan nog dient rekening gehouden te worden met het procesrecht. Sterker nog, uit onderzoek is gebleken dat het het beste is deze mensen „in bank” te berechten, zodat ze zich serieus genomen voelen. VGC is er dus ook voor dat dit de richtlijn wordt.

Om vast te stellen dat iemand een querulanten-waan heeft, moeten wel alle bekende wetenschappelijke richtlijnen gevolgd te worden, om dit vast te stellen. Er mag dus nergens een logisch samenhangend betoog vast te stellen zijn, aan de hand van wat iemand zegt. Alles moet onderzocht worden.

INTERNATIONAAL STRAFHOF

VGC erkent het Internationaal Strafhof dan en slechts dan als de procedures opengesteld worden voor alle individuen tegen alle landen en individuen voor zover deze internationale rechten schenden. Zoals het nu is erkent het Internationaal Strafhof alleen door zichzelf geselecteerde zaken, waarbij je je kan aansluiten bij zo'n zaak. De procedures moeten toegankelijker gemaakt worden, zodat ook een land zoals Nederland voor de rechter gedaagd kan worden.

VEREENVOUDIGING STRAFRECHT

VGC is ervoor dat strafrechtelijke feiten in zo algemeen mogelijke woorden worden gevat, waarbij aan elk feit een minimum en maximum-eis wordt gesteld aan de hand van of het feit licht, midden of zwaar bestraft moet worden. Hierbij dient wel bekeken te worden of er sprake was van overmacht of algehele of verminderde toerekeningsvatbaarheid.

Houdt er alstublieft rekening mee, dat dit partijprogramma een eerste schets is en dat taalkundige fouten er nog uitghehaald moeten worden als het op de uiteindelijke wetgeving aankomt, dus het voorstel zoals hier geïntroduceerd moet nog nagekeken worden om te zorgen dat het voor de volle 100% consistent en correct is, ook qua woordkeuze.

Bij een licht misdrijf wordt een minimum gesteld, met een verdubbeling van het minimum als maximum. Voor een middelzwaar misdrijf wordt het minimum en het maximum van een licht misdrijf verdubbeld. Voor een zwaar misdrijf worden deze nog eens verdubbeld, waarbij een straf van veertig jaren voor een enkel misdrijf ook als levenslang opgelegd mag worden.

Kijken we als voorbeeld naar het klassieke dood door schuld, doodslag en moord, dan worden deze alle drie gevangen onder *dood door schuld of een poging daartoe*. Schuld wordt gezien als dat diegene die het misdrijf begaat, geheel verwijtbaar is voor het begaan van het misdrijf. Als strafeis geldt dan als lichte straf, 5 tot 10 jaar. Voor een middelzware straf geldt 10 tot 20 jaar. Voor een zware straf geldt 20 tot 40 jaar, 40 jaar eventueel te vervangen door levenslang.

Overmacht wordt gedefinieerd als het ogenschijnlijk niet voorhanden hebben van andere mogelijkheden (subsidiariteit) en proportioneel handelen naar de omstandigheden (proportionaliteit). Bij overmacht is er gebrek aan andere mogelijkheden zoals deze voorhanden lijken te zijn en proportioneel handelen, wat geldt als een schulduitsluitingsgrond. Bij een gebrek aan andere mogelijkheden zoals deze voorhanden lijken te zijn, maar disproportioneel handelen, geldt een minimum van 1/5 van de minimale lichte strafeis en een maximum van het maximale van de lichte strafeis.

Bij zelfverdediging en euthanasie moet er dan gekeken worden naar de overmachtssituatie als schulduitsluitingsgrond. Voor het klassieke noodweerexces is VGC er dan wel voor, dat er dus wel een strafeis geïntroduceerd wordt, mits er geen sprake is van paniek, waarbij niet beargumenteerd mag worden dat iemand geen andere optie zag anders dan om disproportioneel te handelen. Wat dit betreft is er dus enige ruimte voor interpretatie door de rechter. Paniek wordt dus wel gezien als een factor bij het bepalen van proportionaliteit. De proportionaliteit van het handelen, wordt qua toelaatbaarheid verhoogt, aan de hand van de mate dat iemand in paniek was.

Als er sprake is van algehele ontoerekeningsvatbaarheid, wordt er geen strafeis gesteld, maar is iemand wel schuldig. Bij gedeeltelijke toerekeningsvatbaarheid is iemand schuldig en worden de minimum en maximum strafeis behorende bij het gewicht van het misdrijf door twee gedeeld.

Bij elke vorm van misdaad ontvangt iemand, eventueel na het uitzitten van een eventuele gevangenisstraf, die algeheel of gedeeltelijk ontoerekeningsvatbaar is begeleiding, met een veiligheidsniveau passende bij de zwaarte van het misdrijf, geïndexeerd aan de hand van het type misdrijf en het gewicht van het misdrijf. Minimaal is dan verplichte begeleiding aan huis totdat denkbeelden bijgesteld zijn. Dit kan aan de hand van het gevaarscriterium opgehoogd worden naar verplichte opname, opname in een extra beveiligde kliniek, of opname in een TBS-kliniek met de hoogste mate van beveiliging.

Om te bepalen of een misdrijf licht, middelzwaar of zwaar wordt bestraft, wordt gekeken naar combinaties van volgende factoren: motivatie, paniek, voorbedachte rade, planmatigheid, impulsiviteit, manipulatie, agressiviteit, meedogenloosheid, uitvoerder, medeplichtigheid, aanzetten tot het misdrijf, verdoezelen.

Waar dus niet naar wordt gekeken is of een misdrijf succesvol was. Als iemand zich goed weet te verdedigen, betekent die niet dat de dader minder schuldig is.

Alle misdrijven worden dus in zo algemeen mogelijke termen omschreven, met de toevoeging *door schuld of een poging daartoe*. Schuld houdt in dat je medeverantwoordelijk bent. Een poging daartoe houdt in dat je niet succesvol bent geweest, maar het wel hebt geprobeerd en dus even verantwoordelijk bent als iemand die wel succesvol is geweest.

In termen van de motivatie wordt gekeken of het te begrijpen is dat iemand zo reageert dat deze reageert, er vanuitgaande dat er een situatie is waarbij de politie niet bestaat. Als iemand met je vrouw in bed ligt, kan je beter een andere vrouw zoeken, dan haar of haar minnaar te bestraffen.

Een slachtoffer kan te begrijpen zijn, maar dan moet de vereffening wel proportioneel zijn ten opzichte van het oorspronkelijke misdrijf dat tegen het slachtoffer is gepleegd. Let wel, een te begrijpen motivatie is dus geen strafuitsluitingsgrond. Als een motivatie niet te begrijpen is, scoort deze 2 punten. Enigszins te begrijpen, dan scoort deze 1 punt. Volledig te begrijpen, dan scoort deze 0 punten.

Bij paniek wordt gekeken naar de gemoedstoestand. Kijk bijvoorbeeld naar iemand die in elkaar geslagen is, niet naar de politie gaat en een mes ophaalt, om vervolgens de aanvaller te vermoorden, maar in paniek raakt en met vele steken de dood teweeg brengt. Kijk ook naar een huurmoordenaar die iemand in een schot dood. Alhoewel de paniekaanval bruter lijkt, dient deze toch minder zwaar bestraft te worden als de huurmoord. De mate van paniek scoort bij afwezigheid van paniek 2 punten. Bij geringe mate van paniek 1 punt. Bij absolute paniek, 0 punten.

In termen van voorbedachte rade moet er een tijdsperiode zijn tussen de beslissing om tot het misdrijf te komen en het daadwerkelijke inzetten van het misdrijf. Bij voorbedachte rade scoort het misdrijf 2 punten. Bij geen voorbedachte rade, scoort het misdrijf 0 punten. Als iemand duidelijk door blijft zetten, bij herhaaldelijk protesteren, uiten van pijn of andersoortige blijken van beschadiging, wordt het doorzetten toch ook als voorbedachte rade gezien.

Planmatigheid kijkt naar de voorbereiding van de misdaad, in termen van het regelen van de middelen, de tijd en de locatie van het misdrijf, het kiezen van het eventuele slachtoffer, afwachten op locatie, alsmede voor het eventuele verdoezelen van het misdrijf. Bij gebrek aan een plan, scoort een misdrijf 0 punten. Bij aanwezigheid 2 punten.

Impulsiviteit houdt in dat iemand in een opwelling een plan heeft bedacht, met als resultaat een misdaad, of in een opwelling een misdaad ten uitvoer heeft gebracht. Bij impulsiviteit scoort het misdrijf 2 punten. Bij gebrek aan impulsiviteit scoort het misdrijf 0 punten.

Manipulatie kijkt naar of er sprake was van manipulatie van medeplichtigen of het slachtoffer om de misdaad tot uitvoer te kunnen brengen. Bij enige vorm van manipulatie scoort het misdrijf 2 punten. Bij gebrek aan manipulatie scoort het misdrijf 0 punten.

Agressiviteit kijkt naar de mate van vastberadenheid en kracht die gebruikt is bij het uitvoeren van het misdrijf. Bij gebrek aan vastberadenheid en kracht scoort een misdrijf 0 punten. Voor vastberadenheid scoort een misdrijf 1 punt. Voor kracht scoort een misdrijf 1 punt.

Meedogenloosheid kijkt naar de mate van geweld om een misdrijf ten uitvoer te brengen en het schuldgevoel na afloop van het misdrijf. Een misdrijf scoort bij gebrek aan excessief geweld en aanwezigheid van schuldgevoel 0 punten. Voor excessief geweld scoort een misdrijf 1 punt. Voor gebrek aan schuldgevoel scoort een misdrijf ook 1 punt. Voor en excessief geweld en gebrek aan schuldgevoel scoort een misdrijf dus 2 punten.

Er wordt ook gekeken naar of je actief het misdrijf uitvoert of laat uitvoeren door andere medeplichtigen. Als je niet bijdraagt aan de uiteindelijke uitvoering van het misdrijf en geen aanzet geeft tot het uitvoeren van het misdrijf scoor je 0 punten. Als je bijdraagt aan het doorzetten van het misdrijf scoor je 1 punt. Als je aanzet tot het misdrijf in het geheel scoor je ook 1 punt.

Medeplichtigheid kijkt naar of je kennis hebt van het feit dat je een bijdrage levert aan een misdrijf. Als je geen kennis hebt van je bijdrage aan een misdrijf scoor je 0 punten. Als je het vermoeden hebt dat je bijdraagt aan een misdrijf scoor je 1 punt. Als je zeker bent dat je bijdraagt aan een misdrijf, scoor je 2 punten.

Aanzetten tot het misdrijf kijkt naar of je schuldig bent voor het initiatief van een misdrijf dat niet fysiek door jouzelf ten uitvoer wordt gebracht. Als je anderen niet aanzet tot een misdrijf, scoor je 0 punten. Als je anderen aanzet tot een misdrijf scoor je 2 punten.

Er wordt ook gekeken of je hebt geprobeerd om bewijsmateriaal te doen verdwijnen of dusdanig te veranderen dat jijzelf enigerlei straf ontloopt. Als je het bewijsmateriaal niet probeert te verdoezelen en jezelf aangeeft, scoor je 0 punten. Als je bewijsmateriaal probeert te verdoezelen en/of uit handen probeert te blijven van de politie en justitie scoor je 1 punt. Als je het bewijsmateriaal probeert te manipuleren om iemand anders schuldig bevonden te laten worden, scoor je 2 punten.

Op het moment dat je ter enigerlei tijd vrijwillig besluit om het initiatief om een misdaad te plegen af te breken, kan er geen sprake zijn van een misdaad. Op het moment dat je je aanval enkel staakt, omdat bijvoorbeeld een politieagent op tijd het dienstwapen trekt, is er nog steeds sprake van een poging tot dood door schuld en niet slechts bedreiging.

Om het gewicht van de strafmaat te bepalen, wordt aan elk van de twaalf factoren zoals aangegeven een score toegekend. Per factor staat aangegeven hoe deze scoort. De maximale score is 24. Scoor je niet hoger dan 6, dan is de initiële strafmaat L. Scoor je minimaal 7 en maximaal 10 dan is de initiële strafmaat M. Scoor je hoger dan 10, dan is de strafmaat Z.

Bij een geleidelijke opbouw van eerdere lichtere misdrijven naar de zwaarst gestrafte misdaad wordt de strafmaat met één categorie opgehoogd, van L naar M, of van M naar Z. Als eerder een misdaad is gepleegd van de zwaarste categorie, dan wordt het gewicht van de strafmaat Z. Als er sprake is van recidive of een eerder gepleegde misdaad van een gelijke of zwaardere categorie, dan wordt het gewicht van de misdaad opgehoogd van L naar M, of van M naar Z. Als eerder al een gewicht is toegekend van Z aan een misdaad van de zwaarste categorie, dan wordt bij pleging van een misdaad van de zwaarste categorie als straf gelijk levenslang geëist en voor misdaden van lichtere categorieën een straf met een gewicht van Z.

De zwaarte van een categorie van een misdaad wordt bepaald aan de hand van de opbouw van de strafmaat. Een inbraak, met 1 jaar gevangenisstraf als minimum voor een gewicht van L, is dus een lichtere categorie dan een dood door schuld met een minimum van 5 jaar voor een gewicht van L. De zwaarste categorie misdaad, zoals dood door schuld en verkrachting, hebben dus een minimumstraf van 5 jaar voor een gewicht van L.

VERJARING

Onbestrafte feiten in het strafrecht, zakelijk recht en elke andere vorm van recht hebben de neiging om op de lange duur een dusdanig destructieve uitwerking te hebben, dat feitelijk het het beste is elke vorm van verjaring af te schaffen. Als achteraf de omstandigheden goed in kaart zijn te brengen, zodat het gebeurde goed in context geplaatst kan worden, moet het gewoon mogelijk zijn om alsnog een proces te voeren. In principe komt dan niemand ergens mee weg.

STRAFRECHTELIJKE PREVENTIE

Preventie houdt in, dat de wet consistent toegepast en nageleefd wordt. Seriemoordenaars en verkrachters beginnen klein en bouwen het groot uit. Er zit altijd een stijgende lijn in. Door vroegtijdig op te treden en preventieve maatregelen door te voeren, waarbij dit soort individuen ook leert situaties te vermijden, waar ze de fout in gaan, alsmede het invoeren van nieuwe wapenwetgeving zoals onder het kopje „Wapenrecht” genoteerd, zorgt ervoor dat er per jaar 0 moorden en andere zware misdaden gepleegd worden. Het respecteren en naleven van het systeem is wat dat betreft de regel en norm.

RECHT OP EEN EERLIJK PROCES

VGC is van mening dat mensen recht hebben op een eerlijk proces, waarbij de schuldvraag centraal staat. Dit houdt niet in, dat als je schuldig bent, dat je er mee weg mag komen. De vraag is dan alleen, wat is de beste behandeling om recidive te voorkomen?

Wat dat betreft is VGC van mening dat voor zover het geen privé-zaken betreft, maar publieke zaken, dat advocaten geen geheimhoudingsplicht of -recht horen te hebben. Dit kan je ook relateren aan het huidige moeten voorkomen van toekomstige schade: als mensen er mee weggkomen, veroorzaak je in de toekomst juist schade. Dit mag niet. De grofste delinquenten beginnen klein, maar eindigen groot, ook zonder psychopathische inborst. Vroegtijdige interventie is dus essentieel.

Wel moet alles concreet wetenschappelijk vastgesteld worden, in termen van sluitend bewijs. Hierbij komen een aantal zaken ter sprake. Was het bijvoorbeeld strafbaar volgens de wet?

Als iemand je aanvalt met een pistool en je weet deze af te pakken, maar dreigt het pistool weer aan de aanvaller te verliezen, dan mag je deze neerschieten. Neerschieten is dan niet tegen de wet en als je hiervan beschuldigd wordt, in diezelfde bewoording, dan moet je de ruimte krijgen om een motie in te dienen om de aanklacht af te keuren. Feitelijk moeten het openbaar ministerie en de rechter dit automatisch doen, maar een verdachte en/of diens advocaat horen dit ook te mogen doen.

Conform het voorgestelde wetboek, moet de schuldvraag dan als „Is deze persoon schuldig aan *dood door schuld of een poging daartoe?*” geformuleerd worden (en dus niet „dood of een poging daartoe” of „neerschieten van een persoon” of andersoortige incorrecte bewoordingen). Het is ook noodzakelijk om stelselmatig de wetsnummers erbij te noteren.

Zo zijn er meer moties binnen het Amerikaanse rechtssysteem die we over moeten nemen. Denk bijvoorbeeld ook aan een motie tot schrappen bij te weinig, dus niet logisch sluitend bewijs. Het is niet de bedoeling dat mensen op basis van een voorgevoel veroordeeld worden. Het bewijs moet dus logisch sluitend zijn, dus zonder hak op de tak sprongen of tegenspraken.

Tevens moet er beter zorg gedragen worden, dat de procedures goed nageleefd worden. Rechters en officieren van justitie leren nu bij het studentencorps stelselmatig met het rechtssysteem te breken, conform hun mores, terwijl dit tegen de mensenrechten is en dus psychopathisch. Breken met de wet, omdat deze tegen de mensenrechten is mag, maar breken met de wet, die de mensenrechten handhaaft mag niet.

Procedurefouten moeten wettelijk erkend worden. Toon je deze aan, dan schrijft de rechtbank momenteel terug, dat ze niet de mogelijkheid hebben procedures te beoordelen. Het recht op hoor en wederhoor wordt ook niet gehonoreerd. Dit is niet correct en levensgevaarlijk.

Al met al moeten we plat gezegd maffiosi en (neo)nazis uit ons volledig blanke gerechtshof uitbannen, zonder een diversiteitsbeleid in te voeren, maar door enkel te kijken naar geestelijke en strafrechtelijke gesteldheid. (Dan is er ook geen diversiteitsbeleid nodig, waarbij mensen geselecteerd worden die zich bereidwillig tegen hun eigen geslacht en afkomst keren.)

NE BIS IN IDEM EN PROCEDUREFOUTEN

VGC staat voor de mensenrechten en dus ook voor de veiligheid van de mensen. Qua twee keer veroordeeld worden voor hetzelfde, mag nooit de maximale totale straf overschreden worden voor die misdaad die begaan is, die passend is, maar niet passende te lage straffen mogen wel opgehoogd worden. Een enkele misdaad mag dan weer niet dubbel genoemd worden op iemands strafblad. Dit zou latere veroordelingen tot een hogere straf faciliteren zoals het voorgestelde strafrechtelijke systeem dat voorschrijft.

Qua procedurefouten is VGC van mening, dat deze niet noodzakelijkerwijs tot een onherroepelijke vrijspraak hoeven te leiden. Als door de fouten te corrigeren wettig overtuigend bewezen kan worden dat iemand schuldig is, dan stel je deze fouten, hoe grof ook, gewoon bij. Maar VGC constateert ook, dat bij procedurefouten in eerste instantie direct vastgesteld moet worden, dat op dat moment voor de wet de beschuldigde per direct als onschuldig wordt opgeschreven, totdat het tegendeel bewezen is.

Dit moet ook tot een directe schadevergoeding leiden, maar verdachten dienen zich wel te realiseren dat het soms beter is dit bedrag te reserveren, omdat ze het anders weer terug moeten betalen. Het recht op een eerlijk proces betekent nooit dat je ermee wegkomt, terwijl wettig en overtuigend te bewijzen is dat je het gedaan hebt.

VONNIS, DIAGNOSE EN ACCEPTATIE

VGC wil graag een proefballon oplaten, waarbij mensen die door een psychiatrische stoornis de fout in zijn gegaan, en dan met name psychopathie, binnen de grenzen van vrijheidsbeperkende middelen wel een zekere mate van luxe aangeboden krijgen. Dit houdt dan in: een luxe televisie, bed, bank, tafel, stoel en mogelijk nog wat andere noodzakelijke dingen. Doel is, dat ze het idee hebben dat ze met een zekere mate van luxe willen leven. Tegelijkertijd hebben ze mogelijk niet de behoefte om vrij te zijn, zoals andere mensen die behoefte voelen. Dus als je ze een omgeving biedt die gevoelsmatig aan hun verwachtingen voldoet, dan zullen ze mogelijk eerder hun levensomstandigheden accepteren. Dit houdt dan ook in, dat voorkomen wordt dat ze weer de fout in gaan.

DOODSTRAF

VGC is voor de doodstraf, maar plaatst hierbij de kanttekening dat het nooit persoonlijk mag worden, ook niet vanuit de staat. Het is een rechtsmiddel om de rechtsorde en daarmee het volk te beschermen. Dit houdt in dat als een levenslange gevangenisstraf voldoende is om de rechtsstaat en het volk te beschermen, dan kan er geen sprake zijn van een doodstraf.

In de praktijk is gebleken dat bij sommige veroordeelden levenslang niet voldoende was: deze mensen zijn soms zelfs nadat ze eerder de doodstraf opgelegd hadden gekregen, tot levenslang veroordeeld, waarbij ze vervolgens vervroegd vrij kwamen. Dit hoort niet te kunnen, maar dit zijn wel de mensen die de basis voor de per 4 november 2018 huidige corrumpering van de rechtsstaat hebben gezorgd.

De doodstraf mag dan en slechts dan toegepast worden als een veroordeelde dusdanig subversief is, dat zelfs na een proportionele veroordeling tot levenslange gevangenisstraf de veroordeelde gevaarlijk zou zijn voor het volk in dat er in de toekomst onschuldige slachtoffers gemaakt worden, direct of indirect leidend tot de dood.

De uitspraak van de doodstraf mag enkel gedaan worden onder behoud van het voorgestelde rechtssysteem, waarbij de rechter volledig geestelijk gezond en zonder criminele neigingen dient te *zijn* (dat is dus iets anders dan enkel te *zijn bevonden*). Dit

vraagt om een zeer hoog geëvolueerd rechtssysteem, maar vastgesteld mag worden dat dit wetenschappelijk haalbaar is gebleken, dus dit moet enkel gedaan worden.

Het is tegen de mensenrechten om in het geheel tegen de doodstraf te zijn. Niet enkel een individu, maar ook een volk mag zich het recht voorbehouden om middels noodweer zich te verdedigen. Omdat er sprake dient te zijn van onafhankelijke rechtspraak mag er dus geen sprake zijn van vormen van noodweer exces, zoals in het algemeen in sommige landen voorkomt bij het onrechtmatig neerschieten van een politieagent, terwijl ondermijning van de rechtsstaat niet het doel was bij het plegen van deze misdaad.

DOOD EN STRAFRECHT

VGC is van mening dat we duidelijk uit moeten dragen dat een veroordeling een morele overwinning is op de misdaad. Omdat straffen in serie uitgezeten moeten worden, kan het zo zijn, dat mensen een straf uit moeten zitten van honderden jaren na hun dood. Wat dat betreft is VGC voor speciale kerkhoven, waar lang gestraften komen te liggen met een teller die aangeeft, hoe lang ze nog moeten zitten.

Bij het overlijden wordt elke levenslange gevangenisstraf omgezet in een straf van 40 jaar die alsnog uitgezeten moet worden. De gevangenen worden symbolisch zittend begraven. De begraafplaats wordt enkel opengesteld voor familieleden en belanghebbenden bij een daadwerkelijke begrafenis en/of het uitzitten van de straf. Anders dan dat zit de deur van de begraafplaats op slot.

Pas als de straf uitgezeten is, kunnen de gevangenen vergiffenis krijgen van een geestelijk leider, zoals een dominee, een imam, of een monnik. Daarna worden de menselijke resten verbrand.

Mensen blijven altijd strafbaar, ook na hun dood. Enkel als mensen gecremeerd zijn en hun as verspreid is, kunnen ze niet meer bijgeplaatst worden in de gevangenis. Zijn de menselijke resten niet verspreid of nog in goede staat, dan kunnen deze alsnog, ook na de dood en veroordeling van een verdachte, overgeplaatst worden naar het gevangengerkshof.

VRIJWILLIGE DONATIE DNA

VGC is ervoor dat mensen vrijwillig hun DNA kunnen laten afnemen door de politie in Nederland. Dit zorgt er ook voor dat juridisch is vast te stellen, dat het geïndexeerde materiaal echt van de donateur is. Als cadeau van de overheid wordt hun DNA dan gratis geïndexeerd en krijgen ze toegang tot de laatste gereedschappen in termen van DNA analyse, inclusief stamboonderzoek (mitochondriaal, X, Y en autosomaal). In ruil daarvoor mag de politie het DNA materiaal gebruiken voor opsporingsdoeleinden. Het DNA materiaal kan dan later ook niet meer verwijderd worden uit het systeem.

TERRORISTEN MAATSCHAPPELIJKE BEGELEIDING BIEDEN IN NEDERLAND

VGC begrijpt heel goed dat Nederlanders schrikken van terroristen. Het is goed dat ze opgepakt worden en dat ze naar de gevangenis gestuurd worden, maar ze terugsturen naar hun eigen land, hoe aantrekkelijk ook, bewerkstelligt precies het omgekeerde van wat we willen bereiken: je biedt ze ruimte om weer verder te radicaliseren en verliest het zicht op wat ze doen en waar ze zich bewegen.

In Nederland hebben we de best mogelijke vormen van therapie om terroristen te de-radicaliseren. Als we ze een passende opleiding, toekomst en werk bieden, waarbij ze de ruimte krijgen om constructief bij te dragen op een manier, dat de dreiging in de toekomst

ook niet kan escaleren, voorkom je juist dat ze weer de fout ingaan. Laat mensen het juiste en mooie van jouw manier van leven zien, laat ze van de vrijheid proeven die wij hier genieten en ze zullen je volgen.

Voor zover terroristen in de toekomst weer een gevaar kunnen gaan vormen, door ze in het vizier te houden, voorkom je juist dat ze de fout ingaan. Ze moeten eerst wel een straf uitzitten, passend bij het dreigingsniveau dat ze vormen. Als dit levenslang is, dan is dat uiteraard spijtig, omdat we eerder op hadden moeten treden om problemen te voorkomen, maar het moet dan maar wel. Dit houdt niet in, dat ze zelfs vanuit de gevangenis een positieve functie zouden kunnen leren vervullen om aspirant-terroristen te de-radicaliseren voor het te laat is.

VGC is er dus tegen dat we, zoals ze dat in de Middel-Eeuwen deden, bij wijze van spreken, alle criminelen naar Brabant sturen. Al met al staat voor VGC de veiligheid en de vrijheid voorop die we in Nederland horen te genieten, al was het maar om mensen zo min mogelijk de ruimte te bieden om te radicaliseren.

BELASTINGONTDUIKING

Belastingontduiking is niet toegestaan, maar gebeurt in Nederland op grote schaal op basis van zogenaamde brievenbusfirma's. Dit zijn firma's die enkel geld doorsluizen, maar niets produceren. VGC draagt wat dat betreft twee mogelijke oplossingen aan.

De eerste oplossing die VGC ziet voor dit probleem is het feit dat er niets geproduceerd wordt, maar dat er wel iets geproduceerd zou moeten worden.

Het is wel toegestaan om geld naar een firma in Nederland te sturen, maar hier hoort een product tegenover te staan. Het is ook toegestaan om vanuit Nederland geld te sturen naar een firma in het buitenland, maar dit mag enkel middels aanbestedingen aan een buitenlandse firma, waarbij er dus over het product dat daar geleverd wordt alsnog belasting betaald moet worden.

Voor de rest geldt gewoon de gebruikelijke internationale wetgeving omtrent BTW e.d., namelijk dat je belasting betaalt over producten die doorverkocht worden, in het land waar het product belandt.

In principe zou als tweede oplossing ook gebruik gemaakt kunnen worden van de regels voor wat betreft banken. Een brievenbusfirma fungeert feitelijk als een soort bank. Mogelijk dat hier ook een oplossing te vinden is, voor wat betreft het doorsluizen van geld, omdat een brievenbusfirma niet als dusdanig is opgericht. Dit zou mogelijk ook aangemerkt kunnen worden als een vorm van fraude.

STRAFRECHTELIJKE EN PSYCHIATRISCHE INRICHTINGEN

Alle gevangnissen moeten gemoderniseerd en in gebruik genomen worden. Eventueel moeten er nieuwe gevangnissen bij gebouwd worden ter vervanging van inrichtingen die niet aan de moderne kwaliteitseisen voldoen. Deze kwaliteitseisen zijn gericht op de-escalatie en preventie, waarbij mensen in de gevangenis zo veilig mogelijk zijn en als ze in de maatschappij terugkeren, dat voormalig gedetineerden zo rustig mogelijk en zo goed mogelijk gerehabiliteerd zijn.

Binnen forensische instellingen moeten zo humaan mogelijke omstandigheden geboden worden.

Gedetineerden moeten de kans krijgen om zelf hun ritme te bepalen in termen van eten en drinken. Ze horen op de cel toegang te hebben tot een televisie, een tafel, een stoel, een

bed, een koelkast, eten, drinken, een magnetron, een koffie-automaat en een waterkoker. Ook moeten ze kunnen beschikken over een plee en een digitale schrijfmachine, waarbij de uitdraai door de bewaarders op verzoek geleverd moet worden.

Alles dient zo geïntegreerd te worden dat het voor de gedetineerde nauwelijks kapot te krijgen is, maar voor reparateurs met speciaal gereedschap moet het eenvoudig te repareren zijn. De schrijfmachine moet dus ook voor het beeldscherm onbreekbaar glas hebben en het toetsenbord moet niet kapot te krijgen zijn.

Ook moet in geval van bevuiling alles goed schoon te maken zijn en alle gebruikte materialen moeten vuurvast zijn, zodat er bijvoorbeeld geen gaten in dekens gebrand kunnen worden door er een sigaret op uit te drukken.

Gedetineerden moeten toegang hebben tot alle wetboeken, met een korte handleiding wat elk wetboek doet, alsmede tot een psychiatrische gids met de kwalificaties van de verschillende diagnoses en de vereisten waaraan voldaan moet worden. Dit om te zorgen, dat ze de ruimte krijgen om hun zaak te beargumenteren. Ook moeten ze toegang hebben tot hun dossier.

Naast de cel, dient voor iedere individuele cel een doucheruimte beschikbaar te worden gesteld. De gedetineerde mag enkel van de doucheruimte gebruik maken na controle door een bewaarder, om te zorgen dat ze de afvoer niet verstoppert. Ze mogen ten minste eenmaal daags douchen en bij bevuiling.

Gedetineerden wordt vanuit de gevangenis een basispakket ter beschikking gesteld, inzake neutrale kleding, ondergoed en sokken, alsmede middelen voor de persoonlijke verzorging. Deze kleding wordt regelmatig vervangen en gewassen. De middelen die opraken worden in kleine hoeveelheden aangeleverd en regelmatig ververs.

Mensen maken fouten, dus het kan altijd voorkomen dat iemand onterecht vast zit, ook al is het maar voorarrest. Je moet hier altijd rekening mee houden. Dit houdt ook in, dat alle inrichtingen maximale veiligheid moeten bieden, om de onschuldigen te beschermen tegen de schuldigen. Ook moeten de mensen die daadwerkelijk hun best doen om te rehabiliteren gescheiden gehouden worden van diegenen die dit weigeren en andere mensen corrumperen. De gevangenis is niet een opleidingsinstituut voor de misdaad.

Binnen psychiatrische inrichtingen moet er altijd een verpleegkundige en een psycholoog op de afdeling aanwezig zijn. Als het gevaarlijke individuen betreft moet er ook een in het gevecht getrainde wachter aanwezig zijn met het opleidingsniveau van een commando.

Het mag nooit zo zijn dat „ervaringsdeskundigen” (mensen die door een psychiatrische stoornis een traject hebben moeten doorlopen) het voor het zeggen hebben. Mensen met geestesstoornissen hebben teveel de neiging elkaar te ondersteunen en onvoldoende inzicht om vast te stellen, dat andere patiënten problemen hebben.

Alle faciliteiten zoals geboden binnen een penitentiaire inrichting moeten ook geboden worden binnen een psychiatrische kliniek. Binnen een psychiatrische kliniek hoef je alleen geen toestemming te vragen om te douchen en hoeven de aangeboden middelen niet zo moeilijk kapot te krijgen zijn als in een gevangenis. Ook moet er, ook in de separeer, naast de omschreven middelen, altijd de ruimte zijn om te genieten van een bankstel.

Er moet voor alle verschillende stoornissen een eigen afdeling komen, met afdoende toezicht zoals eerder omschreven. Mensen met psychopathische, sociopathische en borderline trekken zijn vaak dusdanig beschadigend in termen van andermans behandeling, dat deze nooit gemengd mogen worden met andere patiënten. In ieder geval voor

psychopaten dienen er ook aparte faciliteiten geboden te worden met een verhoogd beveiligingsniveau vergelijkbaar met dat van een gevangenis.

Ook in een psychiatrische kliniek horen patiënten direct toegang te hebben tot de verschillende wetboeken en psychiatrische diagnoses zoals eerder omschreven, zodat ze zich goed kunnen verdedigen. De psychiatrische kliniek richt zich op behandeling en is er niet voor om mensen te straffen. Als dusdanig moet er ook duidelijk onderscheid gemaakt worden tussen mensen die daadwerkelijk een stoornis hebben en die gewoon crimineel zijn.

PSYCHISCHE STOORNISSEN EN VRIJHEID

Iemand heeft pas geen psychische stoornis meer, als deze geen gevaar meer vormt voor zichzelf, de mensen om zich heen en er geen sociale teloorgang dreigt. In het geval van criminelen met psychiatrische aandoeningen die leiden tot crimineel gedrag, kan VGC niet anders bepleiten, anders dan dat de geestesstoornis volledig geweken is, willen deze mensen weer in de maatschappij terug mogen keren.

Om dit door te voeren moet er wel zorg gedragen worden, dat mensen die psychiatrische stoornissen vaststellen, dit ook correct wetenschappelijk onderbouwen en met bewijslast werken, waarbij er dus sprake moet zijn van waarheidsvinding. Momenteel zijn psychologen, psychiaters, de politie, rechters en aanklagers niet bevoegd om op het hoogste niveau het strafrecht toe te passen binnen Nederland, omdat ze weigeren gebruik te maken van de laatste technologische middelen en alle kennis die we opgedaan hebben voor wat betreft psychiatrische stoornissen.

Een bekend voorbeeld van een psychiatrische stoornis, die in Nederland als positief wordt ervaren, is psychopathie. Er is pertinent te weinig aandacht voor wat deze stoornis inhoudt en de eigenschappen van deze stoornis worden als positief omschreven in de media, terwijl het overgrote deel van het volk goed doorheeft, dat dit niet klopt. Dit is ook ondemocratisch, maar omdat we toestaan dat deze ondemocratische minderheid zich macht toeëigent, hebben we toch een probleem, terwijl het Nederlandse systeem prima kan faciliteren, dat er geen probleem is.

We komen ook voortdurend met oplossingen om de uitwassen van psychiatrische stoornissen te bestrijden, maar weigeren de oorzaken aan te pakken. Als je alle psychiatrische gestoorden aanpakt en weert uit verantwoordelijke posities, hoef je geen diversiteitsbeleid te voeren en heb je niet een 100% blanke rechtbank zoals nu, omdat normale mensen met iedereen samenwerken.

Probleem is, dat als we beginnen met het vrijheidsbeperkende beleid voor gevaarlijke psychiatrische patiënten, voordat de daadwerkelijke patiënten bij verantwoordelijke posities geweerd zijn, die ze misbruiken als machtsposities, dan worden dissidenten opgesloten in psychiatrische klinieken. Dat is nu ook het geval met diegenen die netjes aangifte willen doen, maar dit tegen de wet in niet mogen. We moeten juist de rechtsstaat, veiligheid en de democratie hoeden. Dus voordat deze maatregel doorgevoerd kan worden, moeten we de rechtsstaat zelf opschonen, om de veiligheid en de democratie te hoeden.

PRAKTISCHE MAATREGELEN PSYCHIATRIE

Puur praktisch en misschien ironisch aandoend, maar serieus bedoeld, is VGC voor het verbod op enigerlei vorm van stimulerende middelen, waaronder cafeïne houdende koffie, binnen de psychiatrie. Cliënten en patiënten binnen de psychiatrie laten zich nog wel eens gaan voor wat betreft het nuttigen van koffie, met als gevolg dat ze door het pand heen

stuiteren. Door enkel cafeïnevrije koffie te schenken neemt de drukte en daarmee overlast zienderogen af. Dit is dus een noodzakelijke maatregel ter bevordering van de behandeling.

PIETER BAAN AMBULANT

VGC steunt het feit dat mensen het recht hebben op een onafhankelijke second opinion. Het Pieter Baan Centrum kan alleen maar ingezet worden voor een second opinion als iemand al opgenomen is in een forensische setting. Er vanuitgaande dat ze zich aan de eigen voorschriften houden, zijn er een aantal zaken waar medewerkers zich binnen de psychiatrie altijd aan moeten houden.

De bedoeling van Pieter Baan Ambulant is dat iedereen een second opinion kan krijgen, onafhankelijk van de huidige situatie. Voor deze second opinion staan er vier zaken centraal.

Ten eerste hebben medewerkers een zorgfunctie en dus niet het recht om te veroordelen of veroordelend op te treden. Ten tweede moet er gebruik gemaakt worden van terugkoppeling om te kijken of alles goed opgeschreven is. Ten derde moet er gebruik gemaakt worden van bewijslast voor correcte wetenschappelijke waarheidsvinding. Ten vierde moet er dus ook een correct milieuonderzoek uitgevoerd worden.

De twee basisprincipes die in Nederland onderbelicht blijven die nader bestudeerd moeten worden zijn normaliteit en psychopathie. Het mag niet meer mogelijk zijn dat mensen de boel omdraaien, door procedures te omzeilen of te misbruiken.

LEGER

Nederland hoort te beschikken over een goed leger. In samenspraak met het leger wil VGC ook komen tot minimum percentages voor wat betreft personeel, waarbij welk punt niet bezuinigd mag worden.

Het eerste doel van het leger is Nederland te beschermen. In vredetijd kan het leger ook helpen met sociale taken, binnen het onderwijs, de zorg en de algemene veiligheid van Nederland.

Het tweede doel van het leger is bij te dragen aan vredesmissies. Primair dragen we bij aan deze vredesmissies op basis van onze eigen sterke punten als leger. Secundair zal er ook rekening gehouden moeten worden met de wisselende omstandigheden waaronder het leger ingezet kan worden.

Dit zal zich ook vertalen naar een onderscheid tussen vaar-, voer- en vliegtuigen, die enkel in Nederland ingezet kunnen worden; die enkel in het buitenland ingezet kunnen worden; en die en in Nederland en in het buitenland ingezet kunnen worden.

VGC verwacht dat het leger elke regeerperiode duidelijk aangeeft wat ze minimaal van ons nodig hebben. De regering dient minimaal in deze vereisten te voorzien. Hierbij dient altijd rekening gehouden te worden met het onvoorzien uitbreken van conflicten.

CORRECTE OORLOGSVOERING

VGC is vóór correcte oorlogsvoering. Dat houdt in dat als het niet hoeft dat je het niet moet doen en bij voorkeur maken we gebruik van een snelle actie, met zo min mogelijk slachtoffers, waarbij enkel de verantwoordelijken verwijderd worden en de onschuldigen beschermd. Met moderne middelen is het ook breder toepasbaar mensen te verdoven in plaats van ze neer te schieten dan dat dat nu gebeurt. Vervolgens kunnen ze een eerlijk proces krijgen. We zijn dus tegen het onnodig doorzetten en/of voortzetten van een oorlog

en voor een zo spoedig mogelijke terugtrekking, na het opbouwen van een basis sociaal systeem.

We zijn er ook voor dat als een kind met een uitgescheurde anus om hulp vraagt dat de verkrachter gewoon gevangengezet wordt en als dat niet kan doodgeschoten. Het is niet conform de mensenrechten om de verkrachter te beschermen en te faciliteren zoals dat nu vanuit de huidige overheid gebeurt. Als het leiders zijn in de gemeenschap geniet het ook de voorkeur om deze mensen zo spoedig mogelijk uit te schakelen. We zijn wat dat betreft tegen een gebrek aan empathie en voor acties met sympathie. Meeleven staat voorop. Kapot maken en doden achterop en worden dus alleen toegepast als proportioneel handelen bij gebrek aan een andere optie.

Anders dan dat zijn de algemene regels van de Kunst van het Oorlogvoeren van Sun-Tzu (logischerwijs niet de specifieke zoals het aantal paard en wagens) gewoon van toepassing. Dit is een humane theorie gericht op het voorkomen van oorlog, mits correct bestudeerd. Dit houdt ook in dat we het bestuur van het leger en het identificeren van het probleem zoveel mogelijk aan het leger overlaten, wat ook mogelijk moet zijn met de fysieke en de mentale eisen zoals we die aan het leger stellen.

Zoals altijd, u, het leger, vraagt. Wij draaien.

MILIEU, RUIMTELIJKE ORDENING, DIER EN LANDBOUW

VGC is voor een vergroening van Nederland, ook in termen van energie. Dit dient zo snel mogelijk te gebeuren. Natuurgebieden moeten goed beschermd worden. Voor zover land niet in gebruik is, dient er zoveel mogelijk gewerkt te worden aan klassieke Nederlandse landschapsvorming.

In plaats van de verstedelijking door te zetten, vindt VGC het belangrijk dat leegstaande dorpen opnieuw bevolkt worden. Alles is nu gericht op de randstad, die ondertussen overvol raakt, terwijl elders kantoren en huizen leeg staan. VGC ziet dit als een demografische ramp en wil het tij keren.

Dieren, ook voor de slacht, horen tot aan hun dood voor zover mogelijk een goed leven te hebben. Ook dient de slacht zo pijnloos mogelijk uitgevoerd te worden.

VGC heeft geen bezwaar tegen mega-stallen, mits er binnen de stal voldoende ruimte is voor de dieren om los rond te lopen, maar ook samen te scholen. Ook moet de omgeving zo natuurlijk mogelijk zijn, om stress te voorkomen.

Er moeten dan wel oplossingen gezocht worden voor bijvoorbeeld het mestoverschot, waarbij gekeken moet worden naar het injecteren van de mest in de grond.

VGC is ervoor dat Nederlandse landbouw in eerste instantie op Nederland gericht moet zijn, waarbij we zo zelfvoorzienend moeten zijn als mogelijk. Het moet wel mogelijk zijn om te importeren, maar dit moet echt een luxe-aangelegenheid zijn. Het is niet de bedoeling dat we afhankelijk zijn van producten uit het buitenland.

OPRUIMEN OCEANEN

VGC is van mening dat de oceanen binnen een tijdspanne van een jaar opgeruimd moeten worden, maar de schade is al dusdanig groot, dat het de vraag is of dit kan. Al het plastic en ander zwerfafval moet verwijderd worden. We moeten per direct *elke* werkzame oplossing doorvoeren die experts aandragen. De meest efficiënte oplossing is het grootst mogelijk wetenschappelijk bewezen systeem, conform Karl Poppers theorieën, niet slechts een deel van het systeem.

Als eventuele aanvulling moet er gekeken worden wat er gebeurt als plastic afbrekende organismen gestimuleerd worden, namelijk wat voor een effect dit heeft op het algehele milieu in de zee. Als het mogelijk is zonder schadelijke neveneffecten die schadelijker zijn dan wanneer we het niet doen de plastic afbrekende organismen te stimuleren, dan moet dit ook per direct gebeuren.

Mogelijk dat deze bacteriën het goed doen bij bepaalde typen licht. Het zou een optie kunnen zijn om lampen met de juiste golflengte in de zee te laten zakken, zodat op deze manier de bacteriën extra energie krijgen. Ook zou er mogelijk een symbiose gestimuleerd kunnen worden tussen deze bacteriën en andere organismen om deze bacteriën natuurlijk te ondersteunen, maar dit geniet als optie de laatste voorkeur als al het andere faalt, tenzij de symbiose in de natuur op sommige plekken al aanwezig is.

Het geniet niet de voorkeur dat we onze eigen organismen ontwerpen, maar als het nodig is om onze schade te herstellen, dan kan het zijn dat er geen andere optie is.

Vanaf nu mag wat betreft VGC ook alleen nog maar gebruik gemaakt worden van vismethoden met minimale bijvangst. Ook wat dit betreft moeten experts geraadpleegd worden, omdat de kennis momenteel bij VGC *niet* in huis is om dit probleem op te lossen. Het is wel een dusdanige bedreiging voor ons ecosysteem, dat er per direct actie ondernomen moet worden.

CONTINENTAAL LOKALE FABRICAGE

Één van de redenen dat de oceanen vervuild zijn is containers die overboord slaan en schepen die vergaan met allerlei luxegoederen. Onbewerkte grondstoffen kunnen vaak ook continentaal lokaal of via direct verbonden continenten gewonnen worden. In principe is het mogelijk om de noodzaak voor dit soort scheepvaart te beperken.

Door continentaal lokaal fabrieken te bouwen, waarbij hiervoor wederzijds de ruimte geboden moet worden, voorkom je dat allerlei goederen over de oceanen vervoerd moeten worden. Als dusdanig is het beter om bedrijven en merken de ruimte te bieden continentaal lokaal te laten ondernemen. Dit moet dan wel op een globale schaal geregeld worden.

Dit doen biedt voordelen. Het stimuleert de lokale economie en maakt deze robuuster omdat deze niet afhankelijk is van één product.

Het wordt ook eenvoudiger om de fabricage op de lokale milieueisen af te stemmen, waarbij grondstoffen naar de lokale omstandigheden correct behandeld worden. Hier moeten dan wel lokale comités voor opgericht worden, gespecialiseerd niet alleen in milieueisen maar ook duurzame oplossingen, zodat bedrijven hier gebruik van kunnen maken.

Het is niet zo dat dit eerst niet kon, maar verspreiding van de fabrieken naar verschillende continenten stimuleert wel dat dit proces gestroomlijnd wordt. Uiteindelijk leidt dit tot een hogere efficiëntie en kan het dus zelfs kostenbesparend worden voor bedrijfseigenaren.

BRUGGEN OVER HET SPOOR I.P.V. SPOORWEGOVERGANGEN

VGC is van mening dat spoorwegovergangen niet meer van deze tijd zijn vanwege het overwegend negatieve veiligheidsaspect: spoorwegovergangen zijn vaak gevaarlijk en leiden tot ongelukken.

De goedkoopste en veiligste optie ter vervanging van de spoorwegovergang is een brug over het spoor. Deze brug moet geschikt zijn voor voet-, fiets-, weg- en vrachtverkeer en dus ook extreem grote ladingen kunnen dragen.

Een tunnel eronderdoor is een operatie die het treinverkeer en het wegverkeer langere tijd stillegt. Het is niet wenselijk om onnodig tunnels aan te leggen, omdat tunnels mensen aan het zicht onttrekken en mogelijkheden bieden tot illegale activiteiten.

Voor het bouwen van een brug hoeft enkel het treinverkeer stilgelegd te worden voor het plaatsen van het brugdeel boven het spoor. Dat is met een dag of enkele uren gebeurd.

Onafhankelijk van of er een brug of tunnel aangelegd wordt moet de veiligheid zoveel mogelijk gegarandeerd worden. Dit houdt in dat er altijd camerabewaking aanwezig moet zijn om criminaliteit en zelfmoordacties te voorkomen. Ook moeten de bruggen aan beide zijden een hoge wand hebben die vogels duidelijk kunnen zien, maar niet onaardig ogen, zodat er niet overheen geklommen kan worden.

NAAMGEVING VERKEERSPUNTEN EN GEBOUWEN

Straten, tunnels, scholen: ze dragen soms de naam van mensen die de mensenrechten geschonden hebben. Misdadigers moeten individueel bekend staan, maar niet geëerd worden, door iets naar ze te vernoemen. VGC sluit zich aan bij de mensenrechten en moet dus alle naamgeving van verkeerspunten en gebouwen in Nederland aanpassen, zodat deze mensen niet meer geëerd worden. Mensen die goed doen, mogen uiteraard wel beloond worden.

VEGETARIËRS EN VEGANISME

Niets mis mee. Sommige mensen zijn geen vegetariër omdat hun spijsvertering dat simpelweg niet toelaat. VGC vindt ook niet dat je dit kan verplichten. Dan nog vraagt VGC zich af of vegetariërs en veganisten niet belazerd worden, als ze supplementen slikken.

Als de supplementen uit plantaardige producten gewonnen kunnen worden, kan je net zo goed deze plantaardige producten eten. Maar het lijkt VGC vrij sterk, dat supplementen buiten deze groep überhaupt gesynthetiseerd kunnen worden, omdat de wetenschap om moleculen te bouwen nog maar beperkt voorradig is.

Als dusdanig vindt VGC dat er een eerlijk onderzoek gedaan moet worden naar de herkomst van supplementen voor vegetariërs en veganisten, zodat ze zeker weten dat er geen vlees wordt gebruikt om deze supplementen te produceren.

Waar VGC bang voor is, is dat er in sommige gevallen meer vlees verspild wordt om supplementen te maken, dan dat een enkel persoon consumeert. Dit is niet de bedoeling. Dan zullen vegetariërs en veganisten het met me eens zijn, dat je beter gewoon vlees kunt eten.

Dus, wat is de stand van zaken omtrent supplementen? Zijn deze diervriendelijk, of niet? Een onderzoek graag en duidelijke wetgeving omtrent de aanduiding van de herkomst van supplementen op etiketten van supplementen.

STADSMUUR

Den Haag is in principe het dorp waar de regering zetelt, maar het doet toch aan als verdeel en heers, dat mensen in de hoofdstad, Amsterdam, gaan protesteren, terwijl de regering in Den Haag zetelt. VGC is er dan ook voor dat er een stadsmuur gebouwd wordt, zodat Den Haag officieel stadsrechten kan krijgen en het predikaat Hoofdstad van Nederland kan

krijgen in overeenstemming met internationale begrippen van hoofdstad en regering, waarbij de regering dus in de hoofdstad zetelt.

Deze muur kan ook als verdedigingslinie dienen in tijden van oorlog en kan tegelijkertijd ook bijdragen aan het stadsgezicht van Den Haag en dus ook als toeristische trekpleister dienen als jongste stadsmuur van Nederland. VGC is voor de stadsmuur, maar als Nederland tegen het predikaat Hoofdstad van Nederland is in termen van de stad Den Haag, dan ziet VGC zich genoodzaakt de Tweede Kamer en de Eerste Kamer naar de hoofdstad Amsterdam te verplaatsen.

KUNST, CULTUUR EN SPORT

Mensen hebben brood en spelen nodig. Wat dat betreft is VGC ervoor dat kleinere initiatieven zoals bijvoorbeeld poppodia en musea wel ondersteund worden. Deze dienen wel rekening te houden met het feit dat ze binnen het sociale bestel gesteund worden. Dit houdt ook in dat in ieder geval het maximum loon ingeperkt dient te worden tot het maximale sociale loon.

VGC is ervoor dat de ondernemerspositie van kunstenaars versterkt wordt, waarbij er bijvoorbeeld richtlijnen worden opgesteld voor vergoedingen van optredens. Het komt nu vaak voor dat een muzikant blij zou moeten zijn met een optreden in een café, zodat deze de eigen CD aan kan prijzen. VGC vindt dat als je een muzikant uitnodigt om te spelen, dat je deze ook een van tevoren bepaalde vergoeding geeft om dat te doen.

VGC is er ook voor dat het onderwijs voor wat betreft kunst en cultuur weer naar een hoger plan getild wordt. Het komt nu voor dat docenten binnen de kunsten de vereisten zien van het vak dat ze onderwijzen en dan zeggen: „Maar dat kan ik zelf niet eens.” Dat is niet de bedoeling. Kunst is een vakgebied en moet op alle niveaus gewaardeerd worden, ook binnen het onderwijs.

VGC is er ook voor dat je gesubsidieerd bijvoorbeeld voetbal kan kijken, maar de atleten dienen er dan ook rekening mee te houden dat ze niet meer dan een sociaal loon krijgen. Het zullen hier dus ook lagere klassen atleten betreffen.

Het blijft toegestaan om liberaal wedstrijden en optredens te organiseren, maar bijvoorbeeld voor het huidige topvoetbal betaal je dan ook een topprijs voor je toegangskaartje. Het is niet de bedoeling dat atleten uit overheidspot miljoenen verdienen, terwijl tegelijkertijd de zorg, veiligheid, enzovoorts in het geding zijn.

NEDERLANDSE TAAL

De Nederlandse taal is er een van regels met tien toepassingen en duizend uitzonderingen. Als dusdanig is de Nederlandse taal onnodig moeilijk om te leren. Het kan niet anders dan dat het nodig is om de Nederlandse taal te vereenvoudigen, zodat ook woordblindheid, voor zover dit voort komt uit de complexiteit van de Nederlandse taal, uitgebannen wordt.

VGC is voor de vereenvoudiging van de Nederlandse taal aan de hand van een parallel aan de grammaticaregels zoals deze voor het Esperanto bestaan. Dit wordt dan een taal zonder uitzonderingen met vaste regels. Deze taal is dan het standaard Nederlands.

Nederlandse accenten dienen wel gedocumenteerd en gerubriceerd te worden, waarbij de eigen schrijfwijze van accenten ook gedocumenteerd dient te worden. Deze kunnen dan ook als een onderdeel van taalstudies aangeboden worden. De accenten en talen zoals bijvoorbeeld ook het Fries zijn echter in te grote getale aanwezig om deze allemaal verplicht te stellen. Ze dienen echter wel als keuzepak beschikbaar te zijn.

Het is niet wenselijk dat voor de Nederlandse spreektaal de woordenschat gewijzigd wordt door inheems Nederlandse woorden te schrappen. Wel kunnen er woorden toegevoegd worden. Een suggestie is dan ‚rekenmachine’ voor *computer* en ‚teltoets’ voor ‚rekenmachine’. Het accusatief hoeft niet gebruikt te worden in de spreektaal.

Mogelijk dat het wenselijk is om een onderscheid te maken tussen de gesproken taal en de geschreven ambtelijke standaardtaal, die ook verwarring van terminologie moet voorkomen.

Als er een ambtelijke standaardtaal wordt ontwikkeld, dient deze dus ook voor de leek eenvoudig te begrijpen zijn, bij voorkeur eenvoudiger dan de spreektaal. Als er voor de ambtelijke standaardtaal een parallel van de regels voor Esperanto wordt gebruikt, met accusatief, hebben mensen met woordblindheid ook minder problemen met de klemtoon en woordfunctie.

CORRECTE AANSPREEKVORMEN

VGC moet vaststellen dat er veelvuldig misbruik wordt gemaakt van aanspreekvormen om te discrimineren naar leeftijd, terwijl dit wettelijk niet correct is. Als dusdanig wil VGC teruggrijpen op van oudsher correcte definities van aanspreekvormen. Tot 14 jaar is iemand dus een jongen of een meisje. Vanaf 14 jaar tot 18 jaar is iemand een jongeheer, jongeman, of jongedame. Vanaf 18 jaar ben je voor de wet volwassen, dus een heer, man, dame of vrouw. Dit ook om duidelijk te maken dat er enerzijds sprake moet zijn van wederzijds respect, anderzijds ook van verantwoordelijkheid, een verantwoordelijkheid die je voor de wet ook al van jongs af aan hoort te dragen.

JOURNALISTIEK

In Nederland heeft iedereen vrijheid van meningsuiting. Dit geldt ook voor journalisten. Het is echter niet toegestaan om lasterlijke uitspraken te doen. Dit is heel erg moeilijk om te controleren.

VGC vindt dat een regel geïntroduceerd moet worden dat journalisten alle bij hun bekende feiten moeten noemen, waarbij ook aangegeven moet worden hoe ze hun onderzoek doen. Dan en slechts dan mogen ze hun mening geven.

Satirische berichtgeving waarbij er bijvoorbeeld slechts op één feit of enkele feiten geconcentreerd wordt, waarbij VGC er vanuit gaat dat deze mensen niet verstandelijk gehandicapt zijn, is op zich toegestaan, maar dient wel aangemerkt te worden als satire.

De conventie is momenteel dat we vaststellen dat Nederland op de tweede plek staat in termen van persvrijheid. VGC sluit zich hier deels bij aan, dien ten verstande, dat we inderdaad op nummer twee staan, maar dan van onderen, boven Noord-Korea.

De gevestigde orde in de media weigert problemen bloot te leggen zolang ze blijven bestaan en noemt ze slechts tussen neus en lippen door. In de praktijk wordt er onvoldoende doorgezet met het identificeren van problemen en in een land dat bekend staat als liberaal, mogen we wel wat beter verwachten dan dat.

Anders dan dat worden journalisten de hemel in geprezen die pertinent het vak niet verstaan. Ze weten vaak niet alleen niet hoe ze moeten presenteren, ook wordt er opgemerkt dat de door de directeur zelf gekozen mensen, volgens de directeur zeer goed functioneren, terwijl een groot deel van Nederland zich afvraagt, waar de kritische vragen nou eigenlijk blijven. Dit is niet waar ons belastinggeld naar toe moet.

Sommigen zijn zelfs dusdanig bandeloos, dat ze aangeven voor een biertje letterlijk alles te laten zien. Als dat het niveau is qua zelfbeschikking getuigt het ook van relatief weinig empathie en als er iets nodig is voor een kritisch vraaggesprek, dan is het wel empathie. Ook moet je, in plaats van woorden in de mond te leggen van wie er aan het woord is mensen zelf de kans geven om te antwoorden.

Persvrijheid houdt ook in dat alle meningen door de mensen zelf gegeven mogen worden en dus niet door de journalistiek. Wat dat betreft is VGC voor een verhoging van de professionele standaard.

Persvrijheid is eenvoudiger te garanderen vanuit het liberale dan het sociale ideaal. Sommige persagentschappen lijken zich opgericht te hebben als een stichting, maar als een stichting ben je afhankelijk van giften. Dit kan teveel in het voordeel werken van de overheid en het nadeel van het volk.

Als BV is het niet toegestaan om giften aan te nemen, je hebt enkel afnemers van je product. Je moet dus en goed presteren en er is veel minder ruimte om te frauderen. Sociale initiatieven om nieuws te verzamelen moeten strakker gecontroleerd worden in termen van waar giften vandaan komen. Liberale initiatieven hoef je enkel te controleren dat ze géén giften aannemen, voor wat betreft steekpenningen.

Als alternatief kun je natuurlijk ook gratis informatie verzamelen vanuit een soort van verenigingsverband, maar dit is relatief moeilijk omdat de moderne maatschappij vaak toch een zekere investering vereist in termen van middelen om informatie te verzamelen en te delen. We houden dit niet tegen. De sociale nieuwsvoorziening ook niet. Maar we sluiten ons bijvoorbeeld wel aan bij de Wet Openbaarheid Bestuur voor wat betreft alles dat de overheid doet.

VERBOD REALITEITSMEDIA MET DESTRUCTIEF OOGMERK

VGC is tegen realiteitsmedia die er op gericht zijn om karakter-conflict te creëren aan de hand van op mentale instabiliteit geselecteerde mensen. Het doel van de media moet altijd enkel het identificeren en oplossen van conflict zijn als het om realiteitsmedia gaat. Het is te gevaarlijk om sociale experimenten met conflictvergroting te initiëren met mentaal instabiele karakters.

De reden is dat het in de toekomst gegarandeerd een keer tot moord, verkrachting of zelfmoord leidt of een poging daartoe.

Feitelijk beogen de realiteitsmedia die dit doen experimenten te creëren vergelijkbaar met het werk van dr. Henry Murray, de geestelijk vader van de *Unabomber*. Deze selecteerde zijn deelnemers op een vergelijkbare manier als dat de mensen voor realiteitsmedia worden geselecteerd, waarbij deze op een zelfde manier aan kleineren worden blootgesteld als dat dr. Murray dat pleegde te doen.

Mensen wereldwijd willen niet nog een *Unabomber*. Ook willen we niet dat mensen zelfmoord (proberen te) plegen, wat reeds herhaaldelijk gebeurd is. Ook willen we niet dat mensen verkracht worden. We willen veiligheid en conflictafhandeling, niet conflictvergroting met de dood of verkrachting tot gevolg. Dit moet altijd voorkomen worden.

AUTOMATISERING

Dat een project voor de overheid is, of een sociale partner, houdt niet in dat dat project miljoenen moet gaan kosten.

Het systeem voor de basisregistratie personen is bijvoorbeeld dusdanig eenvoudig dat het systeem zelf in de praktijk ergens tussen de €1.500,00 en €3.000,00 zou moeten kosten qua ontwerp en implementatie, inclusief functioneel testen. De technologie is dusdanig vergevorderd, dat servers ook niet duur zijn. Als VGC het ruim stelt, dan zou het project niet meer dan €25.000,00 mogen kosten, inclusief ontwerp, implementatie, functioneel testen en servers.

Er moeten duidelijke richtlijnen opgesteld worden aan de hand van de complexiteit van het project, om te bepalen wat een project mag gaan kosten. Automatisering wordt niet duurder met de jaren, maar goedkoper. VGC laakt dan ook de politici en de sociale partners, die miljoenen aan dit soort projecten besteden, terwijl het veel goedkoper geïmplementeerd had kunnen worden.

Voor zover licenties afgegeven worden van bestaande software producten, moet je als overheid niet uit het oog verliezen, dat bij de aanschaf van meerdere licenties, de prijs van de licenties niet exponentieel omhoog gaat, ook niet hetzelfde blijft, maar dat de prijs van licenties exponentieel naar beneden toe gaat, naarmate je meer licenties aanschaf.

VGC hekelt de miljoenenverspilling, terwijl feitelijk met enkele (tien)duizenden euro's volstaan kon worden. Zeker als je bijvoorbeeld van web-based applicaties gebruik maakt, dan zijn de kosten voor licenties bijzonder laag.

Voor de rest is VGC voor automatisering, waarbij alle processen duidelijk geleid worden door computers, maar de beslissingen door mensen genomen worden. Kennissystemen of expertsystemen zijn te strak afgelijnd en hebben geen menselijke maat. Feitelijk zou gebruik gemaakt moeten worden van een glijdende schaal middels *fuzzy logic*. In de praktijk houdt dit in, dat je de beslissing overlaat aan een mens.

De automatisering kan beter intern afgehandeld worden, dan dat het extern door liberale partijen afgehandeld wordt. Dit is goedkoper. Het vormt ook een onderdeel van het sociale systeem, dus het dient volgens de richtlijnen van VGC ook sociaal afgehandeld te worden.

IT SYSTEMEN VOOR POLITIE, JUSTITIE EN LEGER

VGC is voor de ontwikkeling van verschillende informatiesystemen, om handhaving en veiligheid beter te coördineren, zoals deze uitgevoerd kunnen worden door politie, justitie en het leger. Deze systemen dienen onderzocht te worden op basis van haalbaarheid en implementatie. Verschillende universiteiten (analytische academies) kunnen deze projecten op zich nemen, waarbij maximaal €100.000,00 besteed mag worden aan elk project, dat binnen 2 jaren voltooid moet worden.

Process: Een systeem dat in twee varianten uitgebracht moet worden: politie en leger. Bij de politie wordt het systeem feitelijk in gang gezet en is het te volgen door diegenen die aangifte doen. Een onderzoek kan niet afgebroken worden. De aangifte wordt opgenomen middels DigiD-identificatie of persoonlijke identificatie op het politiebureau.

Feitelijk worden de verschillende stappen in kaart gebracht: opnemen aangifte, verzamelen bewijsmateriaal, bewijsmateriaal aanbieden aan het openbaar ministerie, strafzaak en uitspraak. Op een zelfde manier kan het leger zelf aangeven welk proces een operatie normaal doorloopt.

Het systeem staat toe om verschillende operaties en processen aan elkaar te linken. Ook kan het systeem verbonden worden met de andere informatiesystemen die hier aangegeven worden: Logic en Flow.

Het is aan de politie en het leger om aan te geven in welke fase een onderzoek of operatie zit, maar als er bijvoorbeeld DNA-materiaal wordt toegevoegd aan een zaak, hoef je niet nog eens apart op de knop te klikken zodat het vergeleken wordt met de rest van de DNA-database. Dat gebeurt automatisch na het toevoegen van het bewijsmateriaal.

Logic: Om de logische samenhang van informatie en bewijs te indexeren, waarbij mogelijk ook tips gegeven kunnen worden in termen van ontbrekend bewijs en mogelijk ook waar je het bijvoorbeeld zou kunnen vinden. Dit kan én gebruikt worden om specifieke misdaden in kaart te brengen en sluitend bewijs te leveren én voor het in kaart brengen van terroristische en misdadige organisaties.

Flow: Toepassen van stroommodellen en zwaartekrachtsmodellen.

Hierbij kan je land- en stadskaarten aan de hand van natuurkundige modellen analyseren, om te bepalen waar bottlenecks zitten, zodat je met een enkele politieagent of militair grote aantallen mensen in de hand kan houden. Dit gebeurt aan de hand van stroommodellen.

Ook kan je strategisch te veroveren en te behouden hotspots identificeren (bijvoorbeeld hooggelegen terrein, maar ook door de computer te analyseren niet voorziene hotspots) en enge ruimtes, waar het strategisch juist nadelig is om daar langere tijd te verblijven en dus snel erdoorheen bewogen moet worden. Bij enge ruimtes zou je terzijde dus hinderlagen aan kunnen leggen. Dit gebeurt aan de hand van zwaartekrachtsmodellen.

INTERNETVEILIGHEID

VGC is voor een verbod op het versturen van maskeer/ontcijfer-sleutels (*encryption keys*) via het Internet voor financiële en privé-transacties, omdat deze altijd tussentijds opgevangen kunnen worden door fysiek ingrijpen. Ze zouden bijvoorbeeld een ouder type *router* kunnen installeren ter vervanging van een moderne *router* met moderne geaccepteerde maar niet te controleren conventies.

De veiligheid kan enorm vergroot worden door deze sleutels lokaal in te stellen, middels een directe verbinding. De mensen moeten dan bij de bank of zorgverlener langsgaan of middels aangetekende beveiligde post bijvoorbeeld een USB-stick toegestuurd krijgen met de benodigde sleutel. Alle sociale diensten kunnen zich wat dat betreft het beste aansluiten bij de DigiD.

Voor de beveiligde post kan er een service ingesteld worden, bijvoorbeeld met hulp van lokale supermarkten en geldtransportbedrijven. Voor geldtransportbedrijven blijft het voldoende binnen dezelfde functionele tak.

Als er gebruik gemaakt wordt van verbeterde versleutel-mechanismen, hoeft dan waarschijnlijk niet eens een nieuwe sleutel aangeboden te worden. Je hoeft dan enkel bij een geverifieerde webpagina de nieuwe maskeer/ontcijfer-programma's te verkrijgen.

De gebruiker dient wat dat betreft wel extra zorg te dragen geen gebruik te maken van verkeerde websites, maar dat is enkel een kwestie van de hulplijn op tijd inlichten. Dan kunnen ze zelf nog even bij de bank of zorgverlener verifiëren dat er een nieuwe versie beschikbaar is, als dit noodzakelijk is.

Theoretisch gezien kan een verbinding ook onderbroken worden en een foutieve nieuwe versie tussentijds in de verbinding ingevoegd worden zonder dat aanbieder of ontvanger dit merkt. Het zou dus eventueel zo kunnen zijn, dat als de programma's opgewaarderd worden, dat deze toch ook weer fysiek beveiligd verstuurd moeten worden. Ook zou je

ervoor kunnen kiezen om de programma's enkel via de oudere beveiligde verbinding te sturen, mits deze niet gekraakt is.

Webwinkels kunnen gewoon gebruik maken van de betaalmechanismen zoals aangeboden door de banken, waarbij de betaling zelf direct aangeropen kan worden bij de bank, zoals dat nu feitelijk ook al gebeurt. Hiervoor dient een gebruiker dan wel een van tevoren geverifieerde verbinding te hebben, zoals hier aangegeven hoe.

Deze verbinding kan wel onderbroken worden, maar omdat de versleuteling ervoor zorgt dat de berichten niet uitgelezen kunnen worden, leidt dit enkel tot een mislukte transactie van geld of gegevens. Dat kan wel storen, maar de schade wordt relatief gezien geminimaliseerd, omdat het nu ook gelijk duidelijk is dat er gestoord wordt, zodat er direct alternatieve maatregelen genomen kunnen worden.

INPERKING FRAUDEGEVOELIGHEID

VGC is van mening dat het te makkelijk is om overheidsdocumenten na te maken met een goede printer. De digitale brievenbus, inachtnemende de veiligheidsmaatregelen voorgesteld in dit partijprogramma, geniet de voorkeur voor communicatie.

Wordt toch gebruik gemaakt van de papieren post, dan dient elke overheidsinstantie over briefpapier te beschikken, waarbij het wapen of logo niet geprint, maar met watermerk eraan toegevoegd gebruikt wordt.

Dit voorkomt fraude, net zoals middelbare school diploma's op overheidspapier geleverd moeten worden met het wapen van Nederland met een watermerk of reliëf erin gedrukt.

STIMULEREN INTERNET BEWUSTZIJN

VGC merkt op dat een heleboel mensen die de beste intenties hebben niet doorhebben hoe er omgegaan moet worden met het Internet. Het Internet is niet ingericht als een huis. Een huis biedt bescherming en veiligheid, heeft muren, ramen en deuren die op slot kunnen en is dus goed af te schermen. Het Internet niet.

Een heleboel mensen doen aan Sexting: het versturen van seksueel getint materiaal met jezelf als onderwerp via het Internet. In principe is niet te beargumenteren, dat dit niet zou mogen, omdat de privacy van mensen binnen de relatie nu eenmaal gerespecteerd moet worden. Alleen realiseren deze mensen zich iets niet, waar ze zich wel bewust van moeten worden.

Het Internet heeft als basisontwerp niet de veiligheidskenmerken van een huis en is niet concreet af te sluiten. Je kan het vergelijken met dat je een vergunning krijgt om naakt te lopen in een bepaald open gebied. Dit mag, maar je moet er wel rekening mee houden, dat je een verhoogd risico loopt, dat mensen daar misbruik van maken.

Bijvoorbeeld bij Internetbankieren moet er gebruik gemaakt worden van twee verbindingen, één middels de telefoon, om voldoende veiligheid te bewerkstelligen. Zelfs dan moet je rekening houden met het feit dat iedereen kan meekijken wat je doet en dus precies kan zien waar je geld naar overmaakt.

Het Internet heeft als basisontwerp dat je informatie deelt in een open gemeenschap. Dat is het basisideaal dat de ontwerpers aanhingen en aanhangen: een open maatschappij voor het delen van wetenschappelijke informatie. Dat het Internet nu ook voor andere doeleinden wordt aangewend, daar is niets mis mee, maar realiseer je wel je kwetsbaarheid.

Naast dat VGC mensen bewust wil maken van deze kwetsbaarheid, waarbij VGC van mening is dat er weerbaarheidstrainingen aangeboden moeten worden aan kinderen, die de

leeftijd hebben bereikt dat ze toegang kunnen krijgen tot het Internet, is VGC ook van mening dat opsporing op het Internet breder ondersteund moet worden.

Een van de problemen waar we nu tegenaan hikken is het zogenaamde *darkweb*. Misschien dat het mogelijk is door naar de vertraging van een verbinding te kijken, om uit te sluiten dat een computer als een soort van anoniem doorgeefluik wordt gebruikt, zodat je de uiteindelijke verbinding niet meer kan traceren.

Als het doorgeefluik mechanismen introduceert om dit te maskeren, dan houdt dit in dat ze informatie tijdelijk moeten stallen op een server, maar dan zijn de eigenaren van de doorgeefluiken dus ook strafbaar voor het hosten van illegale materialen.

VGC is wat dat betreft voor bewustzijn, bekendheid en veiligheid voor wat betreft Internetcriminaliteit en vindt ook dat hier goed in geïnvesteerd moet worden.

BUITENLANDPOLITIEK

VGC is voor het behouden en verstevigen van handelsrelaties. VGC is voor vredesmissies, zolang we niet binnen Nederland eerst problemen op moeten lossen. Als het parallel kan aan elkaar, dan doen we wat mij betreft gewoon mee.

Iets waar VGC vanaf wil, is het doen van xenofobische uitspraken, zoals dat we in Nederland geen Amerikaanse toestanden willen. Amerika heeft zijn goede en slechte kanten. Benoem de kanten van alle landen gewoon eerlijk. Prijs wat goed is en bekritiseer wat slecht is, maar generaliseer niet.

Een voorbeeld van wat goed is in Amerika, is dat een presentator die opmerkt dat de autocue het niet doet gewoon ontslagen wordt, in plaats van dat deze de hemel in geprezen wordt en exorbitant hoog beloond wordt. Zo'n presentator had wat moeten improviseren, in plaats van te laten merken dat het fout ging.

Nederland is tegendraads in termen van de beloning van prestaties en wat dat betreft zouden we af en toe best wat kunnen leren van landen waar dit in mindere mate voor komt.

EUROPA

VGC is voor de versterking van de mensenrechten middels het één worden van Europa, met behoud van de nationale cultuur en eenheid. VGC is voor het vastleggen van beperkte grondwettelijke maatstaven op het niveau van Europa, waaronder het EVRM als grondslag voor de Europese wetgeving. Ieder land mag wel de eigen invulling geven aan het EVRM en andere verdragen. De verdragen dienen minimaal te zijn.

VGC vindt het interessant om te onderzoeken of het wenselijk is dat in Europa naast de moedertaal in ieder geval ook het Esperanto wordt onderwezen als standaardtaal. Dit is een eenvoudig te leren taal, zonder uitzonderingen. Alhoewel het wel aanbeveling geniet om ook de moedertaal te leren bij immigratie, zou een dergelijke eenvoudige algemene Europese taal ook uitkomst bieden als tussenoplossing.

Het eerst leren van Esperanto zorgt er ook voor dat je andere talen sneller leert, binnen een zelfde totale tijdsperiode. Als je dus eerst Esperanto leert en dan Frans, dan kan je na vier jaar beter Frans dan iemand die vier jaar alleen maar Frans heeft geleerd.

GRENSCONTROLES

Het volledig openen van de grenzen was een leuk maar gefaald experiment. De grenscontroles moeten weer ingesteld worden, waarbij we wel van moderne technologieën gebruik maken om de doorvoer zo snel mogelijk te regelen. Momenteel lopen er mensen

rond in Nederland met raketwerpers en voeren we ongehinderd drugs in en uit. Dit kan niet, dit mag niet en dit moet direct een halt toegeroepen worden. Mensen die graag reizen, vinden het ook niet disproportioneel om af en toe gecontroleerd te worden en even te moeten wachten.

IMMIGRATIE EN REMIGRATIE

Immigranten zijn met mate welkom. Hierbij wordt gekeken naar noodzaak, urgentie en alternatieven.

Noodzaak betekent dat ze een voor Nederland noodzakelijke bijdrage aan de economie leveren. Urgentie betekent dat ze niet veilig zijn in eigen land. Alternatieven kijken of er ook andere mogelijkheden zijn, anders dan dat ze naar Nederland komen.

In eerste instantie dienen immigranten (vluchtelingen) in de regio opgenomen te worden, zo dicht mogelijk bij hun eigen huis. Dit voorkomt integratieproblemen.

Komen immigranten naar Nederland, dan zijn ze welkom in Nederland, zolang ze de Nederlandse rechten, plichten en vrijheden respecteren. Ze behouden hierbij zelf natuurlijk wel het recht op de eigen geloofsovertuiging.

Een immigrant die naar Nederland komt staat het vrij om de eigen cultuur te behouden, mits deze anderen niet bedreigt. Wel dient een immigrant actief Nederlands te leren en actief te participeren in de Nederlandse maatschappij, waarbij enclave-vorming voorkomen moet worden.

Participeren in de Nederlandse maatschappij betekent dat je actief met de rest van Nederland rond de tafel gaat zitten om problemen te bespreken en op te lossen; en dat je actief aan werk probeert te komen, eventueel middels een tussentijdse opleiding.

VGC is wat dat betreft ook voor de versteviging van de economisch onafhankelijke positie van de immigrant, zodat ze de ruimte krijgen te integreren.

Mensen in Nederland zijn Nederlands, onafhankelijk van de afkomst. Er wordt geen onderscheid gemaakt tussen autochtoon en allochtoon in termen van rechten, plichten en kansen.

Wanneer mensen terugkeren naar hun eigen land en dus niet slechts op vakantie gaan, dan krijgen ze geen uitkering meer. Om uitkeringsgerechtigd te zijn, moet je hoofdzakelijk in Nederland verblijven. Voor mensen met een internationale achtergrond gelden dezelfde regels omtrent tijd die je in het buitenland mag doorbrengen als voor de rest van Nederland.

Mensen die hoofdzakelijk of langdurig in het buitenland verblijven moeten aanspraak maken op de sociale voorzieningen van de landen waar ze verblijven.

TWEETALIGE INTEGRATIECURSUSSEN

Cursussen Nederlandse taal falen, omdat volwassenen geacht worden als kinderen te leren, waarbij er geen gebruik gemaakt wordt van hun denkvermogen. Ze krijgen teksten voorgeschoteld zonder grammaticale uitleg, enkel in het Nederlands, met hier en daar plaatjes erbij die vaak ook nog eens moeilijk te ontcijferen zijn.

De Nederlandse integratiecursussen falen en zijn erop gericht immigranten buiten de samenleving te houden. Hoogst waarschijnlijk weet de huidige overheid dit ook. Of dat, of ze zijn verstandelijk beperkt.

Elders in het programma wijst VGC ook op een vereenvoudiging van de Nederlandse taal. Onkunde heeft de Nederlandse taal in een dualistisch fiasco veranderd met meer

uitzonderingen dan regels, maar zelfs als je je even beperkt tot de basisregels, zonder uitzonderingen, dan moet je deze nog steeds in de moerstaal van de immigrant aanbieden.

Het taalonderwijs vormt de basis van de integratie van immigranten. Zonder vakkundig adequaat taalonderwijs en een te begrijpen vorm van het Nederlands lopen eerste generatie immigranten vast in een moeras van overwegend feitelijk Hollands onbegrip. VGC wil eerst begrip tonen voor hun situatie en van daaruit de omslag maken naar de Nederlandse cultuur en vrijheden.

Boven alles is het eerste woord dat we immigranten moeten leren: „Welkom!”, zodat ze weten dat ze welkom zijn. We beginnen nu vaak met „Nee!”, wat leuk is als eerste woord voor een klein kind om te gebruiken, maar niet zo leuk voor volwassenen die erbij willen horen.

ONTWIKKELINGSSAMENWERKING EN GOEDE DOELEN

VGC is voor ontwikkelingssamenwerking, waarbij er een vast bedrag als percentage van het BBP per jaar wordt vastgesteld dat we hier aan besteden. Doel is om landen tot ontwikkeling te laten komen en handelsbetrekkingen te beginnen en versterken.

Dit is wat VGC betreft ook de enige weg via welke geld direct naar het buitenland toe vloeit. Het is bijvoorbeeld niet de bedoeling dat mensen hun uitkering naar het buitenland wegsluizen. Wat ze met loon doen staat ze wel vrij om zelf te beslissen.

VGC is er ook voor dat goede doelen via de belasting geregeld worden. Er dienen duidelijke afspraken gemaakt te worden waar goede doelen zich aan moeten houden, zodat iemand van een goed doel bijvoorbeeld niet eerste klas vliegt.

Over goede doelen die van deur tot deur gaan wordt te weinig controle uitgevoerd. VGC is hier dus principieel tegen.

Het staat eenieder vrij om een goed doel te beginnen in Nederland en het buitenland, maar je bent dan dus afhankelijk van subsidies.